



Waar kom ik vandaan?

Wat is mijn taak op aarde?

Waar ga ik heen?

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook IK zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

Lucas 15, 11-24

6586 Motivering van de opheldering over het heilsplan en het doel van het aardse leven

Waar kom ik vandaan?

7700 In het begin was het Woord

8566 De toedracht van het scheppen der wezens - De afval van God

Welke betekenis heeft de schepping?

7158 Reden van het ontstaan van de schepping

8564 Het proces van het terugbrengen

5800 De schepping van de mens - De zondeval

5967 Erfzonde

Welke missie had Jezus Christus?

8141 "En het Woord is vlees geworden!"

6513 Verzoening van de schuld door Jezus Christus

Waarom ben ik op aarde?

Wat is mijn taak op aarde?

8020 Het op de hoogte zijn van het doel en de motivering van het aardse leven

3226 "Zoek eerst het rijk Gods"

7153 Het bewust werken van de mens aan zijn ziel

7215 Verlokkingen van de wereld en overwinning

8590 God verlangt van de mensen alleen liefde

- 7157 Leed als louteringsmiddel of liefde
- 7184 Smartelijke opvoedingsmiddelen
- 7321 De Goddelijke kruisdrager - Jezus Christus
- 7228 De weg tot onder het kruis
- 8453 Waarom is het noodzakelijk Jezus te erkennen?
- 4654 Word als kinderen
- 7280 Voorwaarden voor het bereiken van het kindschap Gods
- 7303 Ernstig verlangen naar vereniging met God
- 7367 Reiniging van het hart

Waar ga ik heen?

- 8790 De onvergankelijkheid van de menselijke ziel
- 7445 Gedachten aan de dood zijn gunstig voor de ziel
- 4801 Het zalige lot van de rijpe zielen en de toestand van onvolmaaktheid in het hiernamaals
- 5318 De nood van de zielen in het hiernamaals - Voorspraak - Verandering van wil
- 7309 Krachttoevoer in het hiernamaals vereist liefdevolle hulpvaardigheid
- 8339 Schemerlicht in het hiernamaals
- 5624 Gelukzalig lot en werkzaamheid in het geestelijke rijk
- 6312 Het weerzien in het hiernamaals
- 5449 "In Mijn Vaders huis zijn vele woningen"
- 7377 De band met God

Lucas 15, 11-24

11 Vervolgens zei hij: ‘Iemand had twee zonen. 12 De jongste van hen zei tegen zijn vader: “Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb.” De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. 13 Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. 14 Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. 15 Hij vroeg om werk bij een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. 16 Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. 17 Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. 18 Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, 19 ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.” 20 Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kustte hem. 21 “Vader,” zei zijn zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.” 22 Maar de vader zei tegen zijn knechten: “Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. 23 Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, 24 want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.” En ze begonnen feest te vieren.

BD.6586

2 juli 1956

Motivering van de opheldering over het heilsplan en het doel van het aardse leven

Onbeperkt stromen Mijn genadegaven u toe en u zou waarlijk rijkdommen kunnen verzamelen op aarde en rijk gezegend kunnen binnengaan in het rijk hierna, na de dood van het lichaam. En Ik zal ook tot aan het einde de mate van genaden nog vergroten. Ik zal het u zo gemakkelijk mogelijk maken in het bezit van geestelijke goederen te komen, maar steeds moet Ik u de vrijheid laten, aan te nemen wat u in de rijkste mate wordt geschonken.

Maar als u het afwijst, is er voor u geen redding meer. Want tegen uw wil kan Ik noch uw levenswandel, noch uw geestelijke rijpwording leiden. En zo komt het uur van het einde steeds dichterbij. Daarom geef Ik u in de eindtijd opheldering die u mensen tot nadenken zou moeten stemmen, omdat ze een weten betreft dat slechts weinig mensen tevoren bezaten: Ik stel u in kennis van Mijn heilsplan, van het doel van uw aards bestaan en van de zin en het doel van de schepping.

Wanneer u serieus over deze opheldering nadenkt, zult u niet meer zonder bedenkingen van de ene dag naar de andere kunnen leven, maar zult u zich afvragen of u beantwoordend aan het doel van uw leven over de aarde gaat en welk lot u wacht na uw sterven, en u zou gered zijn van de ondergang. En daarom gaat Mijn voortdurende zorg uit naar het toevoeren van dit weten aan die mensen die zich nog niet bewust zijn van hun opdracht op aarde. Ik gebruik soms de meest wonderlijke middelen om die mensen dit weten voor te houden. Doch waar de weerstand tegen Mij nog te groot is, daar zijn ook alle pogingen tevergeefs, juist omdat de vrije wil in acht moet worden genomen. Ik wil alleen de mensen ertoe brengen zich middels gedachten te verbinden met het geestelijke rijk. En Ik probeer deze banden op vele manieren tot stand te brengen.

Waar Mijn evangelie wordt verkondigd, daar wordt de goddelijke Verlosser nader tot de mensen gebracht en kan de rechtstreekse band van de mensen met Mij in Jezus Christus tot stand worden gebracht. En dus zijn deze mensen gered, zodra ze zich aan Mij in Jezus Christus hebben overgegeven. Maar waar de verkondiging van het evangelie niet plaatsvindt, waar de mensen zich van elke zodanige bijeenkomst verre houden en ook alle kerkelijke geloofsleren afwijzen, daar bestaat alleen nog de mogelijkheid de gedachten te activeren door een waarheidsgetrouwe beschrijving van Mijn plan van de vergoddelijking van datgene wat eens uit de kracht van Mijn Liefde is voortgekomen. Want het ontstaan en bestaan van de schepping in haar wetmatige ordening zet de mensen toch aan tot nadenken over de zin en het doel en haar oorsprong.

Een waarheidsgetrouwe beschrijving kan ook succesvol zijn in zoverre, dat de mensen hun gedachten laten dwalen in gebieden die buiten de aarde zijn te vermoeden, dat dus nu ook een verbinding tot stand is gebracht die door de lichtwezens ten volle wordt benut, doordat ze zich inmengen en onderrichtend werkzaam zijn. Ik wil geen ziel verloren laten gaan en Mij zijn alle mensen even lief. Ook diegenen die nog ver van Mij af staan tracht Ik te winnen en vaak moet Ik bij dezen andere middelen gebruiken. En zo zijn ook de taken van Mijn dienaren op aarde zeer verschillend en ieder voorzie Ik van de gaven die hij het beste productief wil en kan maken. En Ik zet hem ook op de plaats waar Mijn arbeid met succes kan worden benut.

En het dienen van Mij en Mijn rijk bestaat altijd alleen daarin, verbindingen tot stand te brengen tussen de mensen en het geestelijke rijk. Want er is geen hoop voor de zielen die alleen de wereld zien en nastreven, die elke gedachte aan een geestelijk rijk verwerpen en daarom geen enkele van de genaden benutten die hun allen worden aangeboden. De rijkdom van Mijn genaden zal steeds vergroot worden uitgestort tot aan het einde. En alles is genade wat ertoe bijdraagt de blikken van de mens opwaarts te richten, zijn gedachten naar Mij en Mijn rijk toe te keren, opdat hij vastgepakt en omhoog getrokken kan worden, opdat hij niet verloren zal gaan wanneer het einde van deze aarde gekomen is.

Amen

Waar kom ik vandaan?

BD.7700

15 september 1960

In het begin was het Woord

In het allereerste begin kon u Mijn Woord in u horen. De eeuwige Liefde sprak u toe. Mijn gedachten straalden als kracht van Liefde binnen in u en weerklonken in u als Mijn Woord. U verstond Mij. U kon denken en dus Mijn Woorden in u als gedachten overwegen. U was daardoor van Mij Zelf op de hoogte, van Mijn verhouding tot u, van Mijn wil, en door Mijn Woord werd u gewaar dat Ik Me in oneindige Liefde tot u wendde om u gelukkig te maken. U herkende Mij door het Woord dat van Mij uitging en voor u weerklonk. En u wist nu dat u zelfstandige wezens was die uit Mij waren voortgekomen. En u beantwoordde Mijn Liefde vurig en innig. U liet zich onophoudelijk doorstralen door Mijn Liefde. U wisselde met Mij van gedachten door het Woord. U vroeg, Ik gaf antwoord. Ik onderrichtte u en schiep steeds meer gelukzaligheid voor u, omdat u inzicht had en alles licht was in u.

En deze gelukzaligheid bereidde Mijn Woord u. Want Mijn Woord was de verbinding tussen de Schepper en Zijn schepsel. Ze konden Mij niet zien, maar ze konden Mij horen en daardoor waren ze ook op de hoogte van Mijn bestaan. Ze lieten zich voortdurend door de kracht van Mijn Liefde doorstromen en waren daardoor onuitsprekelijk gelukkig. Maar Mijn Woord verhoogde hun gelukzaligheid, want de door hen herkenbare band met Mij als hun God en Schepper, bracht in hen deze overgrote gelukzaligheid teweeg. En ook Mijn gelukzaligheid bestond daarin, dat Ik met de door Mij geschapen wezens kon

spreken, dat Ik diepste wijsheden aan hen kon overdragen, dat Ik ze tot Mijn evenbeelden kon vormen, omdat ook hetzelfde licht, dezelfde kracht in hen moest zijn die Mij vervulde en omdat Ik deze nu voortdurend door Mijn toespreken op hen overdroeg.

Dat ze nu Mijn Woord in zich konden vernemen en dus een levendige uitwisseling met Mij hadden, zou hen ook hebben kunnen beschermen en bewaren voor de afval van Mij, wanneer Ik deze wezens niet ook het denkvermogen zou hebben gegeven, naar eigen goeddunken of vrije wil in elke richting gebruik te maken van de geestelijke leringen. Maar ter wille van de geestelijke vrijheid moest dit mogelijk zijn, want Ik wilde kinderen naast Me hebben, en geen schepselen die alleen maar in één richting konden denken, die als het ware machines waren, al waren ze in hoogste volmaaktheid door Mij geschapen. Maar Mijn Woord had - omdat het een uitstraling van Liefde mijnerzijds was - ook het wezen in het juiste denken, naar Mijn wil hebben kunnen laten blijven. Want Mijn Woord was licht in alle volheid en het wezen had het helderste inzicht zolang het Mijn Woord in zich kon vernemen.

Dat het zich dan zelf in vrije wil afsloot voor de toevoer van de kracht van Mijn Liefde, dat het dan niet meer in staat was Mijn Woord in zich te vernemen toen het de weg naar de diepte insloeg, was het gevolg van zijn verkeerde denken onder de invloed van Mijn huidige tegenstander, die eveneens Mijn Woord had vernomen en onuitsprekelijk zalig was en toch zijn denkvermogen verkeerd gebruikte en zich tegen Mij verhief. En zodra dus het wezen zich afsluit van Mij en van de uitstraling van Mijn Liefde, is het ook niet meer in staat Mijn toespreken te vernemen. Het kan niet meer van de gelukzaligheid genieten die Mijn Woord in hem teweegbracht. Want het hoort Mijn Woord niet meer, omdat Mijn Woord de uitdrukking van Mijn Liefde is en omdat het wezen deze Liefde van Mij afwijst.

Maar Mijn Woord, Mijn toespreken, zal steeds de uitdrukking van Mijn Liefde zijn, die het hart van een mens binnenstroomt, dat zich voor Mij opent en begeert Mij te horen. En Mijn Woord zal voortdurend weerklinken in de oneindigheid. Want overal waar wezens zijn, eens van Mij weggegaan, zal Mijn Liefde die niet zal ophouden, proberen ze toe te stralen. En wie zich opent, zal ook Mijn toespreken vernemen en gelukzalig zijn. Want Mijn Woord was in het begin en zal er zijn tot in alle eeuwigheid. En al vergaan ook hemel en aarde, Mijn Woord zal blijven bestaan en voor alle wezens weerklinken die Mij willen horen, die een innige verbinding hebben met hun Vader, die dus Mijn kinderen zijn geworden, zoals dit Mijn doel is geweest bij de schepping van al het wezenlijke.

Amen

BD.8566

22 juli 1963

De toedracht van het scheppen der wezens - De afval van God

Geloof dat Ik u graag wil onderrichten, wanneer Ik in u een verlangen naar de zuivere waarheid verneem. Van Mij gaat alleen "licht" uit, en dat licht doorstraalt de duisternis. U bent echter nog in een gebied zonder licht, waar dat licht u moet worden gebracht, tot u er zo mee vervuld bent dat u zelf dat licht weer kunt laten uitstralen. U bent echter bereid Mijn lichtstralen te ontvangen wanneer u opheldering wenst over gebieden die nog donker voor u zijn. Want dan kan Ik u ook opheldering geven en Ik kan u weer langzaam in een toestand van inzicht verplaatsen, en u kennis schenken die u zalig zal maken. Het moet helder in u worden en u moet weten vanwaar u komt en wat uw einddoel is. Maar deze kennis kan alleen Ik zelf u geven, want Ik heb u tot Mijn eigen vreugde geschapen.

U bent uit Mij Zelf voortgekomen, want Mijn Liefdekracht plaatste schepselen buiten Mij volgens Mijn evenbeeld die als wezens zelfstandig waren, dat wil zeggen: Ik schiep hen als miniatuur van Mij Zelf. Ik gaf deze schepselen leven, dat wil zeggen: zij konden scheppen en werken net als Ik. Zij konden ook Mijn stem vernemen en kenden Mij dus ook als hun God en Schepper en waren Mij toegewijd en bovenmatig zalig. Maar van het voormalige rijk der zalige geesten weet u mensen weinig of niets. Dit rijk was echter op de eerste plaats geschapen omdat Ik Mij Zelf in evenbeelden terug wilde kennen, aangezien Ik Mij vaten schiep waarin Ik Mijn liefde kon uitgieten. Want dit was de aanleiding tot het scheppen van de geestelijke wezens, dat Mijn eindeloze Liefde zich wilde wegschenken en zich wou uitstorten in gelijk gezinde wezens die in hun volmaaktheid Mij onvoorstelbare zaligheid zouden bereiden.

Ik schiep tot Mijn vreugde een geestelijke wereld met geestelijke bewoners en Ik verlevendigde deze met scheppingen van de wonderbaarlijkste soort en Ik verheugde Mij in de zaligheid van deze wezens. Ik bereidde hun zulk een zaligheid, omdat de Liefde die Mijn oerelement was en is, Mij daartoe drong. En eendeloos lange tijden bestond deze geestelijke wereld in harmonie en in innige verbinding van alle wezens met Mij, hun Schepper en Behouder.

Eindeloze tijden waren deze wezens door hun wil en in hun liefde met Mij verbonden, want ook het eerst geschapen wezen dat Ik zelf in alle volmaaktheid uit Mij had voortgebracht, was Mij in diepe liefde toegedaan. En het vond onbegrensde zaligheid in het scheppen van steeds nieuwe wezens, die weliswaar

door zijn wil, maar door het gebruiken van Mijn kracht ontstonden, wat ook volgens Mijn wil was. Want de liefde die dat wezen voor Mij voelde had ook een gelijk gerichte wil als gevolg, en zodoende was er dus in de geestelijke wereld niets onharmonisch. Er was niets wat tegenstrijdig was aan Mijn wil, het was een geestelijke wereld van onbegrensde zaligheid omdat alle wezens vervuld waren van licht en kracht, en scheppen konden naar eigen wil. En dat was ook volgens Mijn wil, zolang Mijn Liefdekracht al Mijn schepselen doorstraalde.

Maar deze volmaakte toestand bleef niet bestaan, want Ik kluisterde deze wezens niet door Mijn wil. Ik gaf integendeel ieder wezen een vrije wil als een teken van hun Goddelijkheid, en die vrije wil had ook het eerst geschapen wezen - Lucifer, en hij heeft deze vrije wil misbruikt. Hij kon dus in vrije wil hetzelfde willen als Ik zelf, en hij zou onbegrensd zalig geweest en ook eeuwig zo gebleven zijn. Maar hij misbruikte die vrijheid van wil en richtte hem verkeerd, wat een geestelijke revolutie ten gevolge had van een draagwijdte waar u mensen zich geen begrip van kunt maken.

En u mensen op aarde bent de producten van deze eerdere geestelijke revolutie. Het eerst geschapen wezen Lucifer, met wie Ik door het Woord gedurig contact had, bezat evenals alle geschapen wezens het vermogen te denken en was dus ook in staat Mijn Woord een verkeerde betekenis te geven. Hij bezat een vrije wil en kon dus ook zijn denken en gevoelen veranderen. Hij kon uit de wet van de eeuwige ordening treden en geheel verkeerde opvattingen opstellen, en daardoor zowel in zichzelf als ook in de wezens die bij hem aangesloten waren een gedachten verwarring aanrichten, die bovenmate zware gevolgen had.

Hij bracht dus zijn verkeerd denken over op de wezens die door zijn wil, maar met het gebruiken van Mijn kracht voortgebracht waren. Er ontstond een algemeen verzet tegen Mij en de wezens kwamen in opstand tegen Mij. Zij namen Mijn liefdestraling niet meer zonder weerstand aan en werden daardoor verzwakt en lichtloos. Zij verzetten zich tegen de wet van de eeuwige ordening en hun gedachten gingen eigen wegen. En er ontstond een ongelooflijke chaos in het leger der oergeschapen geesten, die nu ook beslissen moesten wie zij wilden toebehoren, wat een afval van talloze wezens van Mij tengevolge had. Maar, Ik verhinderde dit alles niet, want Ik zag daarin de weg tot een nog grotere zaligheid die Ik de geschapen wezens bereiden kon. Zij kwamen wel in alle volmaaktheid van Mij voort, waren echter toch nog steeds slechts Mijn werk.

Nu echter, na hun afval van Mij, hebben zij de mogelijkheid als "kinderen" tot Mij terug te keren waardoor zij een zaligheid verkrijgen die hun oorspronkelijke zaligheid nog overtreft. Maar de vrije wil moet deze terugkeer tot stand brengen, want pas dan is het wezen geheel onafhankelijk van Mij, van Mijn macht en Mijn wil geworden. En toch kan het zich aan Mijn wil overgeven, omdat het nu door

de bereikte volmaaktheid geheel in Mijn wil opgegaan is. Op deze weg terug tot Mij bevindt u mensen zich nu, wanneer u over deze aarde gaat. En wanneer u van goede wil bent kan Mijn Liefdelicht u weer doorstralen. U kunt dan het inzicht weer terugwinnen dat u eens bezat, maar evenwel vrijwillig opgegeven had.

Ik ken geen grotere zaligheid dan u deze kennis te doen toekomen, dan u steeds weer Mijn grote liefde aan te bieden en uw toestand, zonder licht en kennis te veranderen, opdat u weer tot onbegrensde zaligheid kunt komen. Opdat u uw doel bereikt en terugkeert als kinderen tot Mij, uw Vader van eeuwigheid, wiens Liefde u geldt en voor eeuwig gelden zal omdat u uit Zijn Liefde eens bent voortgekomen.

Amen

Welke betekenis heeft de schepping?

BD.7158

2 juli 1958

Reden van het ontstaan van de schepping

Wat zich heeft voltrokken in het rijk der geesten, was de reden van het ontstaan van de schepping, van het volledige universum met al zijn scheppingen van geestelijke en materiële aard. Voor het ontstaan van deze scheppingen bestond alleen het geestelijke rijk, het was een wereld van onmetelijke zaligheden, waarin geestelijke wezens zich verheugden over hun bestaan en die in het bezit van kracht en licht konden scheppen, al naar gelang hun bestemming. En dit "scheppen" bestond weer uit geestelijke scheppingen, in het verwerkkelijken van gedachten en ideeën, die deze wezens vanuit God toestroomden en die zij in onmetelijke zaligheid nu tot uitvoer brachten, omdat hun de kracht daartoe ter beschikking stond en zij ook hun wil vrij konden gebruiken.

En deze toestand van zaligheid van de geestelijke wezens had nooit hoeven te veranderen, zij hadden geen beperking van hun kracht noch vermindering van het licht te vrezen, zolang in hen de liefde tot hun God en Schepper onveranderd bleef en zij dus doorstraald werden met het goddelijke liefdelicht. Maar toen deed de toestand zijn intrede, waarbij de wezens een nieuw inzicht verkregen, waarbij hun van de zijde van de lichtdrager Lucifer - van het eerst geschapen wezen - de Eeuwige Godheid, omdat Hij niet zichtbaar was, als twijfelachtig werd voorgesteld, waarbij hij zichzelf voorstelde als degene, van wie alle geestelijke

wezens uitgegaan waren, en die van hen nu ook de erkenning als god en schepper verlangde.

Nu werden de wezens in een tweestrijd gebracht, want hun liefde gold Hem, die hen geschapen had - maar de voorstelling van Lucifer bracht hen in verwarring, ja ze scheen hen geloofwaardiger, want er ging een glans en lichtstraling van Lucifer uit en ook zij waren niet bij machte een boven hem staand wezen te aanschouwen. Alleen was in hen nog het licht van het inzicht, als gevolg waarvan zij ook de voorstelling van Lucifer in twijfel trokken.

Maar momenten van inzicht en kleine vertroebelingen begonnen elkaar nu af te wisselen, en hoe meer het wezen zich aan dit laatste overgaf, des te langer duurden de fasen van verduisterd denken, dan wel: de gedachten werden helder, en het wezen zag helder zijn ware herkomst in. En in dit laatste geval was Lucifer niet bij machte hun inzicht te vertroebelen. Degenen met vertroebelde gedachten echter kreeg hij al gauw in zijn macht, en ze sloten zich bij hem aan en zagen in hem hun god en schepper, omdat zij de momenten vol van licht weerden, die steeds weer ook in hen opdoken, voordat de definitieve val in de diepte plaatsvond.

De onverminderde kracht die Lucifer van begin af aan bezat, had een ontelbaar leger van zaligste geestelijke wezens in het leven geroepen, en uit deze overvloed van zijn scheppingen, groeide in hem een vals zelfbewustzijn. Hij zag niet meer de Bron, uit welke hij deze kracht geput had, maar hij zag alleen nog "bewijzen" van de kracht, die hem doorstroomd had, en deze wilde hij alleen en uitsluitend voor zichzelf bezitten, hoewel hij wist, dat ze ook Hem toebehoorden, uit wiens kracht hij scheppen mocht. Maar hij wilde ze niet alleen bezitten, maar ook in deze wezens het licht verduisteren dat hen heel duidelijk hun herkomst openbaarde. En het lukte hem aldus, de wezens in een tweestrijd te storten, die echter ook hun gelukzaligheid verminderde en hun scheppende werkzaamheid belemmerde, tot ze definitief gekozen hadden voor hun heer. En daardoor boetten zowel de wezens als ook de lichtdrager in aan kracht en licht en stortten ze in de duisternis.

En deze geestelijke gebeurtenis, die jullie mensen slechts in grote lijnen verklaard kan worden, was aanleiding voor het ontstaan van eindeloze scheppingen van geestelijke en materiële aard. Deze scheppingen zijn slechts het omgevormde, afgevalen geestelijke. Door deze afval van God, dus eindeloos verre verwijdering van Hem, werd het in zijn substantie steeds harder, hoe verder het viel. Dit moet zo worden begrepen, dat de geestelijke kracht uit God, die tot steeds levendiger werkzaamheid aanzet, dit geestelijke niet meer kon beroeren, omdat het zichzelf daartegen verzette; en zo hield de werkzaamheid op, de beweeglijkheid verstarde, het leven - en wat achterbleef, was volledig verharde

substantie, weliswaar oorspronkelijk door God uitgestraalde kracht, maar volledig onwerkzaam geworden.

Maar Gods liefde en wijsheid had het geestelijke oorspronkelijk een andere bestemming toebedacht: ononderbroken werkzaamheid naar Zijn wil, die echter tegelijkertijd ook de wil van het wezen moest zijn. De geestelijke wezens hadden in strijd met hun bestemming gehandeld, ze wilden hun kracht benutten tegen Gods wil, maar ze konden het niet meer, omdat ze zichzelf door hun afval van hun kracht beroofd hadden.

Nu greep Gods liefde weer het geheel verharde geestelijke aan, dat zichzelf niet meer herkende, dat slechts een samenballing van zich tegen God verzettende geestelijke substanties was. De kracht van Zijn liefde dreef deze substanties uit elkaar en liet daaruit de meest veelzijdige scheppingswerken ontstaan. Hij vormde dus als het ware de eens van Hem uitgestraalde kracht om, Hij gaf elk afzonderlijk scheppingswerk zijn bestemming, die nu ook vervuld werd in de wet van "je moet", zodat het opgeloste geestelijke nu tot werkzaamheid gedwongen werd, maar zonder iedere vorm van ik-bewustzijn, dat het tevoren als geestelijk wezen bezeten had.

De scheppingen zijn dus eigenlijk niets anders dan dat, wat in het allereerste begin van God als wezen uitgegaan was, maar in volledig veranderde toestand, wat zijn volmaaktheid betreft. Want alle scheppingen zijn of bevatten slechts het onvolmaakt geestelijke, dat op de terugweg is naar God. De volmaakte geestelijke wezens hadden geen materiële scheppingen nodig, zij brachten vanuit zichzelf alleen hun ideeën en gedachten voort, maar dit waren weer alleen geestelijke producten van hun wil en hun denken en hun onbegrensde kracht. Het was een wereld, waarin zich ook alleen maar het volmaakte bevond. Daarbinnen bestonden generlei gebreken, generlei beperkingen en generlei tekortkomingen. Want deze traden pas naar voren, toen het universum van God afgevallen wezens bevatte, toen het onvolkomen geestelijke omhulsels nodig had, waarin het gedwongen werd tot werkzaamheid.

Waar zich dus deze of gene vormen bevinden, is ook het onvolkomen geestelijke daarin verbannen, en hoe vaster deze vormen zijn, des te meer verhard en zich tegen God verzettend is het daarin gebonden geestelijke. Maar ook de vorm zelf - de materie - bestaat uit zulke onvolkomen substanties, die alleen door de kracht van Gods Liefde bijeengehouden worden, om een doel te dienen: als dragers van geestelijke wezens dezen te helpen omhoog te klimmen. De kracht van Gods Liefde omhult al deze geestelijke substanties, maar ze werkt in zoverre niet dwingend op hen in, als zou ze de weerstand met geweld breken.

Het scheppingswerk moet weliswaar een bepaalde werkzaamheid verrichten naar Gods wil, maar daarin wordt het geestelijke niet gedwongen zich tot God te wenden. Daarom kan het ook gebeuren, dat het tot een oerwezen behorend geestelijke de gehele gang door de scheppingswerken aflegt tot aan de laatste belichaming als mens en toch het verzet tegen God nog niet opgegeven heeft, omdat zijn vrije wil dit tot stand moet brengen, die zich even gemakkelijk weer op de heer der duisternis kan richten. Maar de continue werkzaamheid onder dwang brengt meestal een vermindering van de weerstand tegen God teweeg, omdat het wezenlijke reeds bij de geringste zelfwerkzaamheid een zeker welbevinden ondervindt, omdat een uiting van kracht beantwoordt aan zijn oerwezen.

De ontelbare sterrenwerelden, alle zich daarin bevindende scheppingen, zijn het gevolg van deze toenmalige afval in het rijk der geesten. Ze zullen nog eeuwigheden bestaan, er zullen steeds nieuwe scheppingen ontstaan, om voor al het eens gevallene de weg van de terugkeer naar God mogelijk te maken. Er zullen eeuwigheden voorbij gaan, totdat het werk van het terugvoeren volbracht is, totdat ook het laatste verharde geestelijke zal zijn opgelost en de weg van de terugkeer kan betreden.

Maar eenmaal zullen al deze scheppingen zich vergeestelijkt hebben, eenmaal zal er weer slechts een "geestelijke wereld" bestaan, waar al het geestelijke, in eenheid met de wil van God, werkzaam en onvergankelijk gelukkig is - eens zal God het doel bereikt hebben, dat Hij niet alleen "schepselen", maar "kinderen" om zich heen heeft, die Hij de grootste gelukzaligheden bereiden kan, omdat Zijn oneindige Liefde Hem tot voortdurend gelukkig maken aanzet en Hem ook niet eerder laat rusten, tot Hij zijn doel bereikt heeft.

Amen

BD.8564

20 juli 1963

Het proces van het terugbrengen

Niets kan voor eeuwig verloren gaan wat eens door Mij en Mijn kracht is ontstaan. Het blijft bestaan omdat het onvergankelijk is en keert ook onherroepelijk tot Mij als de Krachtbron van eeuwigheid terug, omdat dit in de wet van Mijn eeuwige ordening gegrondvest is. Toch kon het wezenlijke dat uit Mij is voortgekomen als volmaakt, goddelijk schepsel uit vrije wil omslaan in het

tegendeel. Het kon zijn volmaaktheid prijsgeven en zich vormen tot een wezen dat zich verzet tegen God.

En dat heeft het gedaan en het werd door Mij niet gehinderd omdat Ik een plan nastreefde. Want Ik stelde Mij voor alle geschapen wezens een doel: dat zij tot Mijn "kinderen" zouden worden, die Ik Mijzelf niet kon scheppen maar die zich in vrije wil zelf daartoe moeten vormen. En dus verhinderde Ik niet dat zij van Mij afvielen, maar bereidde voor al deze wezens een proces voor om hen terug te brengen. Ik vormde de eens van Mij als wezens uitgestraalde kracht om tot scheppingswerken van allerlei soort. Ik liet de wezens uiteenvallen in ontelbare partikeltjes door welke ook scheppingswerken tot leven gebracht werden. En zodoende werd die kracht nu werkzaam volgens Mijn Wil, dat wil zeggen: gehoorzaam aan de natuurwet verrichtte ieder scheppingswerk de hem toegewezen opdracht, want niets liet Ik ontstaan zonder zin of doel.

Ieder scheppingswerk had zijn bestemming en Mijn Liefde, Wijsheid en Macht lieten dus een aardse wereld ontstaan die al die gevallen zielspartikeltjes omsloot, die zich nu langzaam positief ontwikkelden opdat ze zich eens weer als een afzonderlijk individu zouden aaneensluiten, opdat ze zich eens weer als de eens gevallen oergeest in een mens zouden belichamen, om dan de laatste beproeving van de wil te doorstaan, namelijk zich vrijwillig naar Mij te keren, zoals het scheppingswerk zich eertijds vrijwillig van Mij had afgekeerd.

Deze eindeloos lange ontwikkelingsgang betekent nu voor het in partikeltjes opgeloste oerwezen een weg van dienen in tegenstelling tot de val, die veroorzaakt was door de arrogantie en de heerszucht van het wezen. De terugkeer kan alleen plaatshebben door onafgebroken dienstbaar te zijn, wat nu weliswaar in de "je moet toestand" geschiedt, tot dan ooit het wezen tijdens zijn bestaan als mens, vrijwillig dienen moet, aangespoord door de liefde, wat dan ook 'n zekere voltooiing op deze aarde garandeert.

Het is een eindeloos lange weg die het eens gevallen wezen moet afleggen, tot het in de staat van wilsvrijheid als mens zijn laatste beslissing nemen kan. En deze weg is zo ontzettend smartelijk, dat de mens de herinnering er aan ontnomen is - want hij moet vrij beslissen. Van dit lijden en deze ellende uit de gekluisterde toestand te weten zou hem onvrij maken in zijn denken en willen als mens. Want de angst zou hem drijven tot de juiste beslissing, wat echter voor de ziel en haar voltooiing geheel waardeloos zou zijn. De mens moet vrij en uit liefde dienen en zichzelf daardoor tot voltooiing brengen en daarom gaat hij zijn weg over de aarde.

Want de mens is de eens gevallen oergeest, voor wie door Mijn eindeloze Liefde alle mogelijkheden ontsloten zijn weer te worden wat hij eertijds was: een hoogst

volmaakt wezen, dat nu echter in vrije wil de volmaaktheid heeft bereikt die Ik het niet geven kon en nu is "het werk van Mijn Handen" voltooid en tot Mijn evenbeeld - tot Mijn kind geworden.

Dat is het doel dat Ik Mij gesteld heb vanaf het allereerste begin, waar echter een eindeloos lange weg van ontwikkeling voor nodig was en wat als Mijn heilsplan van eeuwigheid is op te vatten. En zo weet u, mensen dat u dat gevallen geestelijke bent dat zich vlak voor het einddoel bevindt, dat daarin bestaat dat u zich uit vrije wil met Mij verbindt, wat weer betekent dat u zich moet omvormen tot liefde om u met Mij als de Eeuwige Liefde te kunnen verenigen.

U weet nu dat uw bestaan niet pas als mens begonnen is, dat u al eeuwige tijden bestaat. Dat u niet uit Mij bent voortgekomen in een staat die niet volmaakt kan worden genoemd, want u heeft zwakheden en gebreken. U bent geen volmaakte schepselen en kunt dus ook nooit ofte nimmer in deze toestand uit Mij zijn voortgekomen, die alleen het volmaakte scheppen kan.

En deze kennis moest u al te denken geven en u tot het inzicht brengen dat uw aardse leven ook een doel moet hebben, namelijk weer die volmaaktheid te bereiken waarin u zich eertijds bevond en die u zelf vrijwillig prijs gaf. Dus kent u dan ook uw opdracht die daarin bestaat uzelf tot liefde te veranderen, die uw oerelement is. Want u bent in uw diepste wezen hetzelfde als Ik. U bent nu als mens weliswaar nog ver van uw volmaaktheid verwijderd. U bent en blijft echter goddelijke schepselen, die nooit meer kunnen vergaan en voor wier voltooiing Ik altijd weer zorg zal dragen, die Ik nooit los zal laten en die eenmaal vast en zeker het laatste doel bereiken: met Mij op de innigste wijze verenigd te zijn en te blijven tot in alle eeuwigheid.

Dat u als mens daar weinig over weet, ligt aan uw slechts zwakke graad van liefde, anders zou u het volste inzicht bezitten, maar dan zou ook al uw voltooiing nabij zijn. Deze kennis daarover wordt u door Mij gegeven zodra u bereid bent die aan te nemen. Als u maar verlangde iets te weten te komen over de samenhangen die uzelf, uw God en Schepper van eeuwigheid en de gehele schepping betreffen. Dan zou u waarlijk in alle waarheid daarover worden onderricht. U zult dan uw weg over de aarde bewust gaan met als doel de uiteindelijke vereniging met Mij. U zult de volmaaktheid bereiken en een leven in zaligheid, dat eeuwig voortduurt.

Amen

BD.5800

31 oktober 1953

De schepping van de mens - De zondeval

Het gevallen geestelijke had een eindeloos lange tijd nodig voor zijn opwaartse ontwikkeling, en ook Mijn afzonderlijke scheppingen vergden een eindeloos lange tijd die als het ware, met het daarin gebonden geestelijke zich ook moesten ontwikkelen, om het steeds rijpere geestelijke daarin te kunnen opnemen. Steeds weer werden nieuwe vormen geschapen en steeds weer werd deze vormen een bestemming toegewezen. En zo ontstond de aarde niet in een ogenblik, maar zijn er eindeloze tijdperken verlopen totdat het geestelijke in alle graden van rijpheid de vereiste uiterlijke vorm aantrof, omdat de steeds grotere rijpheid ook steeds weer nieuwe scheppingen vereiste.

Zolang dus het geestelijke onder de wet van het "moeten" gebukt ging bestond Mijn scheppende bezigheid uit het doen ontstaan van de aarde als plaats van uitrijping voor het zo diep gevallen geestelijke dat daarin een rijpheid zou kunnen verkrijgen die het gebonden geestelijke de vrije wil terug zou geven, die het eens misbruikt had.

Nu moest er natuurlijk ook een uiterlijke vorm geschapen worden voor dat gerijpte geestelijke, opdat het in deze vorm zijn vrije wil weer toetsen kon. En dit scheppingswerk was de mens, die zich van alle vooraf ontstane scheppingen in zover onderscheidde dat hij naast de vrije wil ook met verstand en rede begaafd was. Met een denkvermogen, met een ik-bewustzijn en in staat door spraak met zijn medemensen van gedachte te kunnen wisselen, omdat daardoor het samenleven de nodige voorwaarden in zich had de wil te toetsen.

De uiterlijke vorm van de mens was reeds in de laatste stadia van de "je moet toestand" aanwezig en bestemd voor het opnemen van talloze gerijpte zielssubstanties. Maar deze wezens handelden nog vanuit de "je moet toestand" zoals de natuurwet dat vorderde, en daarom waren zij ook niet voor hun handelen verantwoordelijk. Zij waren maar in beperkte mate bekwaam om te denken, evenwel een verzamelbak voor het in eindeloos lange ontwikkelingstijd gerijpte geestelijke, maar evenzo scheppingswerken die Mijn liefde en wijsheid voor dit geestelijke gevormd had. Maar als mensen te betitelen waren pas die wezens die in het bezit waren van een vrije wil, verstand en een ik-bewustzijn.

En nu pas vond het plan van de vergeestelijking van deze schepselen doorgang en dat vereiste dat deze wezens, de mensen, door Mij onderwezen werden, dat zij hun denkvermogen, hun verstand en hun vrije wil gebruiken moesten in overeenstemming met Mijn onderrichtingen. En krachtens hun vrije wil konden zij nu werken en leven op de aarde. Zij konden zich tot kinderen van God vormen

maar ook geheel tegen Mijn leringen en Mijn wil ingaan, en daardoor weer in de diepte zinken waaruit zij omhoog gestegen waren.

Ik schiep de mens. Ik gaf het in een bepaalde graad van rijpheid staande geestelijke, een uiterlijke vorm die zowel aan Mijn liefde en wijsheid beantwoordde alsook aan de opdracht die de mens nu te vervullen had. De uiterlijke vorm werd pas tot een levend wezen toen het geestelijke daarin zijn verblijf nam, de samenvoeging van ontelbare partikels die nu als "ziel" aan de vorm het leven gaf.

Het geestelijke is dus de gestadig werkende kracht. Het was wel gebonden gedurende de eindeloos lange ontwikkelingsgang en daardoor onbekwaam tot onbelemmerde werkzaamheid, maar in de laatste uiterlijke vorm, in de mens, kan het weer werkzaam worden. Het kan de hem eigen kracht weer ontplooiën en deze door de aaneensluiting met Mij onbeperkt vergroten.

Mijn kracht stond de eerste mensen in volle overvloed ter beschikking. Zij waren uitgerust op ongewone wijze omdat de proeftijd tijdens hun leven op aarde hen daartoe brengen moest, dat zij volledig vergeestelijkt hun aardse omhulsel zouden afleggen, en weer als ware kinderen in hun Vaderhuis terugkeren. Toch moesten zij de beproeving van de wil ondergaan die Ik van ieder geschapen wezen vorder. En het doorstaan van deze proef zou alle mensen die na hen kwamen, geholpen hebben het laatste doel gemakkelijker te bereiken.

In de eerste mensen had Ik Mij wezens geschapen die ondanks hun onvolkomenheid, ofwel hun gemis aan volmaaktheid als gevolg van hun afval van Mij, toch een besef over Mij Zelf konden krijgen, daar zij van zichzelf inzagen dat ze schepselen waren en dus ook door hun denkvermogen en vrije wil - Mijn wil konden herkennen en uitvoeren. Ik had Mij Zelf wezens geschapen aan wie Ik Mij Zelf kenbaar kon maken ondanks hun afstand tot Mij, wat voordien in de toestand van een onvrije wil niet mogelijk was.

De (ware) mens was dus het eerste scheppingswerk dat een gevallen oergeest in zich droeg en dit moest hem helpen, weer in zijn oertoestand terug te keren om weer als vrije geest, in eeuwige gemeenschap met Mij, te kunnen scheppen en werken. Dat was de opdracht voor de eerst geschapen mens en blijft ook de opdracht voor alle mensen tot het einde: tot de totale vergeestelijking van al het gevallen afgesloten is.

Het was een niet al te zware beproeving van de wil die de eerste mens had af te leggen, maar bij deze beproeving moest ook Mijn tegenstander het recht worden toegekend op hem in te werken. En door deze invloed faalde de mens en werd voor de tweede keer afvallig van Mij. Het was de eerste zondeval op deze aarde,

de zondeval waarvan de mensheid op de hoogte is, ook als zij niets afweet van de vorige afval van het geestelijke van Mij. Maar dit verklaart pas alles, want de eerste mens had niet kunnen vallen als hij het eerst geschapen wezen geweest was dat in het volle bezit van licht en kracht geweest zou zijn, omdat alleen het volmaakte uit Mij kan voortkomen. Dan had geen vijandige kracht hem kunnen beïnvloeden. De oorzaak van zijn val is echter te vinden in de eerdere val van het geestelijke, dus in de nog niet rijp geworden ziel van de mens die zich nu weliswaar bewijzen kon - maar niet bewijzen moest.

De mens echter had verstand en vrije wil en daarom ook een verantwoording te dragen voor zijn ziel, dus moest hij voor zijn schuld boeten. Mijn tegenstander behield de macht over het als mens belichaamde geestelijke, en dat betekent voor ieder mens een moeizame, met strijd en lijden verbonden gang over de aarde. En wel met het doel zichzelf te bevrijden uit zijn heerschappij; een doel, dat de mens ook bereiken kan omdat Jezus Christus het mensengeslacht, dat verzwakt was door de zondeval van Adam, te hulp kwam. De verlossing is daarom verzekerd voor iedereen die Hem erkent als Zoon van God en Verlosser van de wereld - en Hem gewillig navolgt.

De eerste mens had de brug kunnen bouwen waarover dan al zijn nakomelingen tot Mij konden komen. Maar omdat hij viel, moest de mensheid nog lang in de knechtschap van satan blijven. Tot de Verlosser kwam, tot Jezus Christus naar de aarde neerdaalde om nu een brug te slaan naar het geestelijke rijk, door Zijn lijden en sterven, door Zijn dood aan het kruis.

De beslissing van de wil die van Mijn eerst geschapen wezen, van Lucifer, gevraagd werd was geenszins als een gebod te beschouwen. Veelmeer was dat wezen volledig vrij zijn wil naar een bepaalde richting te wenden, en die richting van zijn wil was alleen op zijn verlangen naar macht en heerschappij gebaseerd. Het was zich wel bewust van Mij te zijn uitgegaan maar was van mening alleen te heersen, daar het Mij niet zag. Het besepte wel dat Ik Degene was vanwaar het was uitgegaan maar wilde Mij niet erkennen. En deze wil had niet Ik in dat wezen gelegd, maar het wezen zelf had de hem door Mij geschonken vrije wil zo veranderd.

Dat was het verschil tussen de eerste val van Lucifer en de zondeval van de eerste mens, want de laatstgenoemde droeg nog de verkeerde wil in zich en daarom gaf Ik hem een gebod dat hij niet overtreden mocht. Een gebod, waaraan hij zich ook gemakkelijk had kunnen houden wanneer de Mij vijandige geest niet op hem ingewerkt had. Deze had daarom nog een sterke invloed op de mens omdat hij eigenlijk nog steeds een deel van hem was - omdat de ziel nog niet de volmaaktheid teruggekregen had - welke een val onmogelijk maakt.

Een volmaakt geschapen mens had niet kunnen vallen, dat wil zeggen: hij zou tot het overtreden van dit gebod niet in staat geweest zijn, omdat het volmaakt geestelijke in de mens, hem terug gehouden zou hebben van elke Godvijandige daad. De schepping van de mens was echter pas het gevolg van de val van Lucifer en zijn aanhang, want Ik had het anders waarlijk niet nodig gevonden het door Mij in het leven geroepen geestelijke uiterlijke vormen te geven als omhulling.

De vorm van de mens bevatte reeds het gevallen geestelijke. Daardoor was Adam reeds met de eerder begane zonde belast, die hij echter had kunnen kwijtraken als hij Mijn gebod geëerbiedigd had - en het was hem dus mogelijk deze erfschuld te delgen. Zijn val echter stelde de terugkeer van het gevallen geestelijke tot Mij weer tot eindeloze tijden uit. Maar toch is zij mogelijk geworden door het Verlossingswerk van de mens Jezus - die, zonder gebod van Mijn kant uit dat volbracht heeft wat Adam had moeten doen: namelijk volledig Mijn wil te volbrengen en door een leven van liefde zich weer met Mij te verenigen, om in het volle bezit van licht en kracht te komen.

Amen

BD.5967

28 mei 1954

Erfzonde

Er moeten in u steeds weer vragen bovenkomen die u zou willen hebben beantwoord, dan kan Ik u opheldering verschaffen, zodra u zich met Mij in verbinding stelt, zodra u na innig te bidden hoort wat Ik tegen u zeg, doordat u nu de gedachten die in u opkomen als Mijn antwoord beschouwt, wanneer u niet rechtstreeks door Mij wordt aangesproken door de stem van de Geest. Uw verlangen en uw roepen naar Mij verzekert u ook van het juiste denken, maar zonder Mij zult u de waarheid niet hebben. Zonder Mij is uw streven naar opheldering tevergeefs, omdat zonder Mij alleen onjuiste gedachten u vervullen, die de krachten van beneden u kunnen overbrengen, juist omdat u Mij uitschakelt, die de Gever van de waarheid ben.

En zo moet het volgende u worden gezegd: Er kan u alleen opheldering door middel van beelden worden toegestuurd, zolang u niet volmaakt bent. Nooit zou u de eindeloze diepten van de goddelijke Wijsheid kunnen begrijpen, nooit zou u de beweegredenen kunnen begrijpen voor Mijn besturen en werkzaam zijn, omdat uw onvolmaaktheid ook gebrekkige kracht om te weten betekent en u dus op

grond van uw verstand geen opheldering zou kunnen vinden, die echter bliksemsnel kan worden toegestuurd zodra in het geestelijke rijk het licht van Mijn Liefde u doorstroomt. Op aarde zult u aanschouwelijk opheldering moeten verkrijgen, er kunnen u alleen gebeurtenissen die zich in Mijn schepping afspeelden beschreven worden die passen bij uw bevattingsvermogen en dus kunnen u ook de geestelijke processen in de harten van de eerste mensen alleen door aardse gebeurtenissen begrijpelijk worden gemaakt, die op zichzelf toch slechts een zwakke vergelijking zijn, juist omdat u zelf nog zwak van geest bent. U, mensen bent gebonden door natuurwetten, want de volledige vrijheid die u door uw vroegere afval verspeeld hebt, zult u zich pas weer moeten verwerven door uw leven op aarde. Ik legde daarom de eerste mensen een beperking van hun wil op, omdat Ik wilde dat ze eerst moesten inzien dat ze aan een Macht onderdanig waren en zij zich aan deze Macht dus vrijwillig zouden moeten onderwerpen om nu hun uiteindelijke vrijheid ten geschenke te krijgen. Eens wilden zij Mij niet erkennen en dit was de eerste zonde, de opstand tegen Mij uit wie ze waren voortgekomen. Alleen het erkennen in vrije wil kon deze eerste zonde weer opheffen. En deze erkenning van Mij Zelf wilde Ik bereiken toen Ik de gehele schepping liet ontstaan. Dus daarom waren de eerste mensen zo begiftigd dat ze Mij wel konden herkennen maar er niet toe waren gedwongen. En daarom moest dus de vrije wil beslissen, die weer op de proef gesteld moest worden in een "verzoeking".

Het oog van de mensen moest op iets gericht zijn dat ze begeerden en een verbod en een verleiding tegelijkertijd moest hen tot de beslissing van hun wil brengen. Begrijpelijkerwijs echter moest de verleiding met een belofte verbonden zijn waarvoor ze dan niet moesten bezwijken. Het verbod en de verleiding kwamen van twee kanten, omdat het ging om de terugkeer van het gevallen naar Mij en om het blijven bij Mijn tegenstander, om het bereiken van het doel van het door Mij geschapene of om de hernieuwde terugval in de diepte. En bijgevolg moest ook in de mens de begeerte zijn gelegd en hem ook de mogelijkheid worden geboden, deze begeerte te stillen, of haar echter te overwinnen ter wille van een veel hoger doel: de eeuwige gelukzaligheid bij Mij die elke aardse vervulling van de begeerte meer dan duizendvoudig overtreft. Daar het terugwinnen van de afvallig geworden geestelijke wezens een strijd was tussen Mij en Mijn tegenstander, moest ook deze de mogelijkheid hebben op de wil van die wezens in te werken, alleen dat hij schijngoederen en schijn geluk voorspiegelde, opdat de mensen het ware geluk, een zalig leven in de eeuwigheid, voor zich zouden verspelen. Ik was op de hoogte van deze verleiding en gaf daarom de eerste mensen een gebod met gelijktijdig een waarschuwing voor de eeuwige dood. En deze waarschuwing zou voldoende hebben moeten zijn elke begeerte in de mens te verstikken om het leven niet te verliezen. En Mijn tegenstander overtuigde hen van het tegendeel van Mijn waarschuwing en beloofde hun het leven. Maar zij zagen Mij als hoogste Macht en volgden **toch** de leugen en daardoor brachten ze

de dood in de wereld. Maar wat was het dat hun begeerte zo machtig liet worden dat ze aan deze begeerte ten prooi vielen?

Ze leefden een zalig leven in het paradijs, ze waren heer over alle geschapen dingen, alles was aan hun wil onderworpen en ze voelden zich gelukkig in het volle bezit van kracht en macht. Innige liefde verbond ook de eerst geschapen mensen en al als gevolg van deze liefde zouden ze zichzelf hebben kunnen verlossen uit de boeien van Mijn tegenstander. En zolang deze liefde op Mij en op de partner was gericht, bestond er ook geen gevaar te falen in de beproeving van de wil.

Maar Mijn tegenstander wist deze liefde verkeerd te sturen, hij veranderde ze in eigenliefde doordat hij hun valse beloften deed en dus nu de begeerte in hen opwekte zichzelf genot te verschaffen. Hun liefde werd een liefde die wilde hebben, een egoïstische en lage liefde en daarmee voegden zij zich weer in de macht van hem van wie ze zich moesten bevrijden en het ook konden als ze Mijn geboden boven hun verlangen hadden gesteld.

Begrijp het, u mensen, de tijd was nog niet gekomen dat Ik het eerste mensenpaar wilde zegenen, daarom werden ze zondig, want niets is zondig wat zich aan Mijn scheppingsplan aanpast, niets kan zonde zijn wat in wettelijke ordening geschiedt en nooit kan de gebeurtenis van de verwekking tegen de door God gewilde ordening zijn. Maar de bevrediging van de zinnen, zonder de wil leven voort te brengen, is geen daad van liefde die goddelijk is. Integendeel, het is een door Mijn tegenstander ontstoken eigenliefde die de mens naar beneden trekt en helemaal in zijn macht drijft. Aan deze verkeerde liefde waren de eerste mensen ten offer gevallen en deze verkeerde liefde was de zonde die weer deed denken aan de oerzonde van zelfverheffing, die zich niet wilde wegschenken, veeleer alles bezitten en die erfgoed was van hem (Lucifer) die haar had veroorzaakt, maar die met de goddelijke Liefde niets gemeen heeft.

De goddelijke Liefde rust als Vonk in uw harten en kan ontvlammen tot de hoogste gloed. Maar het doel van Mijn tegenstander was en is deze liefde te verdraaien en het is hem gelukt. Het zuivere, goddelijke werd verontreinigd en veranderd in eigenliefde, die het begrip "liefde" niet meer verdient en slechts begeerte, zelfzucht en eigenliefde kan worden genoemd en die ook tot alles in staat is, wat Mijn tegenstander van u verlangt. En zo werd ook voor Mijn tegenstander de daad van de voortplanting tot een middel dat ontelbare zielen tot hem bracht, wat nooit mogelijk zou zijn geweest, wanneer ze onder Mijn zegening zou hebben plaatsgevonden, waar de goddelijke liefde van het schenken en gelukkig maken haar bekroning moest krijgen in het ontstaan van een nieuw leven. De zondeval bestond dus in het prijsgeven van de zuivere goddelijke liefde, ter wille van een onzuivere zelfzuchtige liefde.

De Vonk van God in de mens werd door satanische inwerking uitgedoofd en daarvoor in de plaats werd een vuur ontstoken waaraan al het edele en zuivere ten offer viel. De zinnen werden geprikkeld en tot hoogste begeerte opgezweept, wat nooit strookte met Mijn scheppingsdaad, (het scheppen van een nieuwe mens) maar wat vanwege de wilsvrijheid van Mijn tegenstander en ook van Mijn schepselen niet verhinderd werd, daar het steeds nog in de wil van ieder mens afzonderlijk ligt deze verzoeking door satan te weerstaan. De zondeval was dus niet de voortplantingsdaad, maar de door satan aangezette en in vrije wil ontstoken verkeerde en zondige liefde. Een in goddelijke zin gelukkig makende scheppingsdaad werd omlaaggehaald tot een spel van onzuivere geesten. Mijn tegenstander werd toegang verleend bij een daad waar Ik Zelf met Mijn Zegen bij de mensen wilde zijn, om de zuivere goddelijke liefde in hen te versterken, dat deze ook in de nu verwekte wezens zou overvloeien en er zo dus een menselijk geslacht zou zijn ontstaan, dat in het steeds helderder licht van de liefde de weg naar Mij zou hebben teruggevonden zonder lijden en kwelling, dat in korte tijd zichzelf zou hebben bevrijd door de liefde, omdat het Mij Zelf moest herkennen waar de liefde straalde. De eerste mensen zouden deze beproeving van de wil hebben kunnen doorstaan, doch daar Ik met Mijn tegenstander worstelde om de zielen van de mensen, kon Ik hem niet verhinderen middelen aan te wenden om zich te verzekeren van de overwinning. Want het ging om de terugkeer van Mijn schepselen in volledig vrije wil, die echter faalde en het hele menselijke geslacht een lot opleverde waarvan het zelf niet meer vrij werd, tot een Mens (Jezus) in zuivere goddelijke Liefde het werk volbracht dat de gehele mensheid van schuld bevrijdde en voor haar weer de weg naar boven vrij maakte. Want de liefde behaalt de overwinning en de liefde zal nooit eerder rusten tot ook het laatste van Mij afvallig geworden wezen de weg heeft teruggevonden naar Mij.

Amen

Welke missie had Jezus Christus?

BD.8141

1 april 1962

"En het Woord is vlees geworden!"

"En het Woord is vlees geworden en Het heeft onder ons gewoond!" Ik Zelf, het eeuwige Woord kwam naar de aarde en nam een lichaam aan. Het was een daad van overgrote liefde en barmhartigheid dat Ik Mij bewogen voelde de verbinding

met de mensen tot stand te brengen, die zich zo eindeloos ver van Mij verwijderd hadden. Die niet meer in staat waren Mijn Stem te vernemen, die Mijn Woord niet meer in zich konden vernemen - en die geen enkele binding meer hadden met het Woord van eeuwigheid. Zij waren zelf schuld aan deze grote afstand tot Mij en nooit zou het hun mogelijk geweest zijn deze verwijdering van Mij, uit eigen kracht ongedaan te maken. Nimmer was het hun mogelijk geweest Mijn Woord te ervaren zoals in het allereerste begin, toen Ik met al de door Mij in het leven geroepen schepselen van gedachten kon wisselen door het Woord. Daarom heeft Mijn Liefde Zelf die grote verwijdering overbrugd. Ik kwam Zelf naar de aarde en nam een lichaam aan en probeerde nu weer in verbinding te treden met Mijn schepselen, om hen weer aan te spreken en voor hen een brug te bouwen die tot Mij terug voerde in het rijk van licht en zaligheid.

Ik Zelf ben dat eeuwige Woord, maar Ik zou de mensen niet direct uit den hoge hebben kunnen aanspreken, om hen, die eens als vrije schepselen van Mij zijn uitgegaan, daardoor niet in een dwangsituatie te plaatsen. Zij moesten die brug tot Mij uit vrije wil betreden, en dat kon Ik alleen bereiken door Mijn aanspreken, dat echter niet op 'n ongewone manier maar als een van mens tot mens gesproken woord weerklinken moest. En daarom nam Ik een lichaam aan. Ik nam bezit van de menselijke omhulling Jezus en sprak in deze omhulling tot de mensen. Maar het was Mijn Woord dat tot hen sprak en Ik kon door dit Woord de mensen de weg tonen. Ik kon hen onderrichten en hun Mijn Wil verkondigen. Ik kon hun het evangelie, de Goddelijke leer van de liefde verkondigen - die hun zielen weer in die toestand brengen moest waardoor ieder mens zelf, als dat zijn ernstige wil was, Mijn Woord in zich zou kunnen vernemen. Maar eerst moesten de mensen verlost zijn van zonde en dood. Eerst moest de vroegere zondeschuld door de afval van Mij gedelgd zijn, opdat dan de verbinding met Mij bekroond kon worden met het uitgieten van Mijn Geest, opdat dan de mens zelf Mijn Stem weer in zich zou kunnen vernemen zoals het in het oerbegin was.

"Het Woord is vlees geworden en Het heeft onder ons gewoond!". Hoe weinig mensen begrijpen de betekenis van deze Woorden. Het eeuwige Woord daalde Zelf naar de aarde neer, want de mensheid verkeerde in grote nood en wist niets af van haar ellendige en troosteloze toestand, van de geestelijke duisternis, waarin zij leefde. Zij waren geheel van Mij verwijderd en deden niets om deze grote afstand tot Mij te verminderen. En de mensen konden alleen geholpen worden door leringen die overeenstemden met de waarheid. Zij moesten de Wil van hun God en Schepper leren kennen, en deze Wil moest hun door Mijzelf verkondigd worden. Ik Zelf moest hen aanspreken, en dat kon alleen door een mens gedaan worden. Dus heb Ik Mijzelf in deze mens belichaamd, want alleen zo was het mogelijk de mensen in alle waarheid te onderwijzen, ze opmerkzaam te maken op hun verkeerde levenswandel. Daardoor was het mogelijk hun Mijn Wil te verkondigen, en voor hen een levend voorbeeld te zijn hoe zij zelf hun

leven moesten leiden om weer uit hun geestelijke duisternis te geraken - en de weg te gaan die Ik de mensen toonde, opdat zij weer het eeuwige leven konden bereiken. Want zij waren door Mijn tegenstander beïnvloed, die hen gedurig tot een liefdeloze leefwijze aanzette, waarin zij dan ook krachteloos waren en bleven en niets konden vergaren voor hun opwaartse ontwikkeling.

Ik Zelf heb hun bewezen dat de liefde zich als een kracht doet gevoelen, want Ik heb de zieken genezen en ook andere wonderen gedaan die alleen de kracht van de liefde tot stand kon brengen. Ik heb hen ook onderwezen over de gevolgen van een liefdeloze levenswandel, want Ik moest de mensen in de eerste plaats verklaren waarom zij zich in lichamelijke en geestelijke nood bevonden. Ik moest hen er van overtuigen dat hun toestand als mens geen gelukkige genoemd kon worden, en wat zij dus doen moesten om het ware geluk te bereiken. En dat alles moesten zij uit de mond van God vernemen. Mijn Woord moesten zij kunnen horen, daarom kwam dat Woord Zelf naar de aarde en werd mens. In de oertoestand weerklonk dat Woord in ieder wezen en was de oorzaak van onmetelijke zaligheid. Maar die zaligheid hebben de wezens zelf weggegooid omdat zij zich vrijwillig van Mij afkeerden, waardoor zij Mijn Woord niet meer konden vernemen omdat Mijn Woord een directe liefdestraling van Mijn kant was, die de wezens nu echter afwezen.

De overgrote nood van de mensen op aarde bewoog Mijn Liefde en Barmhartigheid hen Zelf te benaderen, en hen ondanks hun weerstand in het Woord tegemoet te treden. En wie ook maar een vonkje liefde in zich liet ontbranden, die zag in Mij de Godheid en volgde Mij na. Maar meestal zag men in Mij slechts de mens en beoordeelde dan ook Mijn Woord als dat van een mens. Ik was midden onder hen en zij herkenden Mij niet. En toch kon Ik het evangelie van de liefde verkondigen. Ik kon de goddelijke leer van de liefde steeds weer aan de mensen bekend maken, en Ik kon Zelf Mijn discipelen onderrichten en hen dan uitzenden in de wereld met de opdracht Mijn evangelie te verkondigen en van Mij Zelf te getuigen. Het Woord was Zelf op de aarde gekomen en had een lichaam aangenomen tot zegen van de mensheid. En steeds als Mijn Woord weerklinkt, buigt zich Mijn eindeloze Liefde en Barmhartigheid neer tot de mensheid en straalt haar Liefde in de harten van de mensen die gewillig Mijn Woord aannemen, het aanhoren en als de Stem van de Vader herkennen, en Mij dankbaar zijn voor deze grote genadegave. Want Ik Zelf ben dat Woord van eeuwigheid. En wie Mij aanhoort verbindt zich ten nauwste met Mij, en hij zal dan ook zijn laatste doel op aarde bereiken, hij zal de totale vereniging bereiken met Mij - zijn God en Vader, tot Wie hij nu voorgoed is teruggekeerd - en hij zal dan voor eeuwig zalig zijn.

Amen

BD.6513

30 maart 1956

Verzoening van de schuld door Jezus Christus

Het kwaad van de mensheid op Me te nemen was onzegbaar zwaar. Er was geen enkele slechte daad die niet zijn uitwerking op de mensen had, en u had onmetelijk moeten lijden zo u alle zonden die u belastten, zelf had willen goed maken. Alleen al de zonde van de allereerste opstand tegen God was zo groot dat u die nooit kon uitboeten, noch in uw gekluisterde toestand, noch in uw staat als mens. Daarom nam Ik al uw schuld op Me - de uitwerking van die kwade daad ving Ik op - alles laadde Ik op Mijn menselijk lichaam en dit verzoende nu uw schuld door een bovenmate smartelijk lijden en sterven aan het kruis.

Mijn Liefde bewoog Me u te helpen en al het lichtvolle geestelijke, alle geschapen oerwezens die Mij trouw bleven, waren vervuld van dezelfde Liefde voor u. De liefde echter laat niets verloren gaan, de liefde laat niets in duisternis, nood of kwelling. De Liefde Zelf bood Zich aan tot redding, tot delging van de grote schuld. In een Wezen vol van licht en liefde daalde de Liefde Zelf af naar de aarde, immers, wat er op aarde zou gaan geschieden, moest in een menselijke vorm gebeuren. Ik Zelf moest Me in het vlees belichamen en nam daartoe Mijn verblijf in de mens Jezus, die evenwel zo rein en zonder zonde was dat Ik Me in Hem kon manifesteren.

En deze mens Jezus reinigde u van uw schuld, deze mens Jezus nam de ontzaglijke zondelast van de mensheid op Zijn schouders en ging daarmee naar het kruis. En zo u steeds weer het onmenselijke leed geschilderd zou worden, u zou het nooit in zijn gehele diepte kunnen begrijpen, want de gebrekkigheid van uw wezen verhindert dat. Zijn pijnen waren onvergelykbaar zwaar en Hij wist dit al lang van te voren, want Hij was vervuld van Mijn Geest door welke Ik Zelf Mijn verblijf in Hem genomen had. En daarom was er ook niets voor Hem verborgen en wist Hij alles over Zijn zending en ook over Zijn kruisdood.

Zijn ziel sidderde en beefde omdat Hij mens was. Zijn door de liefde bereikte goddelijkheid gaf Hem wel kracht, maar ze verkleinde de maat van het lijden niet. Het was de kruisweg van een mens die voor zijn medemensen wilde lijden om hen te helpen, want deze Mens kende het onmetelijke lijden van hen die in de diepte door Mijn tegenstander werden vastgehouden. Jezus, wist dat er een offer gebracht moest worden om de zielen van deze tegenstander vrij te kopen. Hij wist dat de grote zondes Schuld gedelgd moest worden om aan de gerechtigheid van de Vader te voldoen, die geen met schuld beladen kind in het Vaderhuis kon

opnemen. Hij wilde Mij mijn kinderen terugbrengen. Hij wilde de prijs betalen om de zielen vrij te kopen.

En omdat de schuld reusachtig groot was, moest ook het offer ongewoon groot zijn. Doordat de mens Jezus dit wist, nam Hij het overgrote leed op Zich, daarom verzette Hij Zich niet tegen dat wat geen mens buiten Hem zou hebben kunnen verdragen. Bewust ging Hij de weg naar het kruis en leed onzegbare pijnen, die tenslotte eindigden met de smartelijkste dood aan het kruis.

U, mensen de grootte van dit werk van barmhartigheid te doen beseffen is niet mogelijk, maar u moet u steeds weer voor ogen houden dat Hij helemaal zonder schuld was en voor u, die zonder Zijn werk van verlossing nooit meer uit de diepte naar de Vader had kunnen terugkeren, geleden heeft. Ik Zelf was in de mens Jezus, de Liefde vervulde Hem zonder welke Hij nooit dit werk had kunnen volbrengen. Maar in de zwaarste uren van Zijn lijdensweg moest Ik Me stil in Hem schuilhouden omdat een mens moest lijden en sterven, want de Godheid in Hem kon niet lijden. Naar goddelijke gerechtigheid kon de Godheid echter ook de schuld niet zonder verzoening te niet doen.

Dit allergrootste werk van barmhartigheid dat voor u, mensen nog onbegrijpelijk is, zult u eens in zijn gehele diepte kunnen bevatten. De mens Jezus bevond Zich door Zijn bestaan als mens in uw sfeer en daarom leed Zijn ziel die van boven, uit het rijk van het licht, nedergedaald was, zo verschrikkelijk. Want Zij aanschouwde de diepste duisternis en werd daardoor beklemd door de krachten der hel.

Daarom heeft de mens Jezus niet alleen lichamelijk geleden maar ook Zijn ziel moest de ergste kwelling verdragen die Zijn lijden nog eens duizendvoudig vergrooten. Maar Hij heeft u mensen verlossing gebracht van zonde en dood.

Amen

Waarom ben ik op aarde?
Wat is mijn taak op aarde?

BD.8020

16 oktober 1961

Het op de hoogte zijn van het doel en de motivering van het aardse leven

U dient altijd te weten dat uw bestaan als mens op de aarde een motivatie heeft en een doel. U bent niet uit een gril door de Schepper in de wereld geplaatst, maar geestelijke gebeurtenissen lagen aan het geschapen worden van u ten grondslag, gebeurtenissen die zich afspeelden in het rijk van de geesten, ondenkbaar lange tijden geleden.

Er voltrok zich een verandering in dit rijk bij de wezens, die Mijn Liefdewil buiten Mij geplaatst had. De wet van de ordening waarin alles moest verkeren wat volmaakt was, werd omver geworpen. De volmaakte wezens, die door Mij buiten Mij geplaatst waren veranderden in het tegendeel, ze traden uit de wet van de ordening en werden onvolmaakt - maar deze verandering van het wezen vond plaats vanuit een vrije wil, dat wil zeggen: de wil van de wezens verzette zich tegen de bestaande ordening, hij kwam in opstand tegen Mij Zelf als hun God en Schepper, van Wie zij zich toch ten volle bewust waren, omdat ze in het licht van het inzicht stonden.

Dit gebeuren in het rijk van de geesten is dus de reden van uw bestaan als mens op deze aarde. Want u bent dit geestelijke dat in vrije wil van Mij is weggegaan, u bent die wezens die eens in hoogste volmaaktheid buiten Mij geplaatst werden en hun wezen in vrije wil veranderden in het tegendeel, u bent die gevallen geesten. Doch tussen uw afval van Mij en het bestaan als mens liggen eeuwigheden, eindeloos lange tijden waarin het gevallen wezen een proces moest doormaken om te veranderen, waarin het aan niet te beschrijven lijden en kwellingen was blootgesteld, waarin het zich langzaam uit de diepste diepten weer positief ontwikkelde, steeds onder Mijn leiding. Want niets blijft eeuwig van Mij gescheiden wat eens van Mij is uitgegaan. En dus bereikt u eens de trap van uw ontwikkeling waarin u als mens over de aarde gaat om het laatste korte traject af te leggen tot Hem van Wie u bent uitgegaan, om in vrije wil de terugkeer te bewerkstelligen naar uw God en Vader, van Wie u zich eens verwijderd had, vanuit een verkeerd gerichte wil.

Wanneer u zo uw bestaan als mens beschouwt, zult u leren begrijpen hoe belangrijk dit bestaan als mens voor u is, u zult het aardse leven niet meer als doel op zichzelf bezien, maar als middel tot het doel en u zult het bewust leven. Maar het is moeilijk u over te halen te geloven dat u niet een gril van uw God en Schepper bent. Want u hebt geen bewijzen voor datgene wat Ik u bekend maak. Maar u moest er maar eens ernstig over nadenken dat u zelf en ook alles wat u omgeeft, wonderwerken zijn die niet willekeurig kunnen zijn ontstaan - en u zou door serieuze overdenkingen ook een God en Schepper onderkennen en ervan

overtuigd zijn dat niets doelloos is en dat dus ook uw aardse leven een doel moet dienen.

En u zou u met de nu door u erkende Scheppingsmacht moeten proberen te verbinden, wat altijd mogelijk is door gedachten, door gebed en door werken van liefde. En in de verbinding met Mij zal er voor u een licht gaan stralen, zeer spoedig zal een zweempje van het inzicht dat u eens in overvloed bezat, u verlichten. En het licht in u zal steeds helderder gaan stralen, hoe inniger u de verbinding met Mij zoekt en u zult beantwoorden aan het doel van uw aardse leven. U zult de verandering voltrekken in vrije wil, de ommekeer van uw wezen terug naar volmaaktheid, die uw staat was in het allereerste begin.

U zult het liefdevonkje in u ontsteken en tot een heldere vlam doen ontvlammen, en dat wil zoveel zeggen als weer in de wet van de eeuwige ordening te zijn binnengegaan waarin al het volmaakte moet verkeren. En u zult een ontwikkelingsproces kunnen afsluiten die eeuwig duurde, met als resultaat weer Mijn Oerwezen te hebben aangenomen - u gevormd te hebben tot liefde en weer de goddelijk volkomen wezens te zijn die u in het allereerste begin was. Dit is het doel van uw leven op aarde dat u ertoe moet brengen bewust te leven, opdat het laatste stadium in de eindeloos lange ontwikkelingsgang het wezen het resultaat zal opleveren om als geheel vergeestelijkt wezen in alle volmaaktheid van deze aarde te scheiden en te kunnen binnengaan in het rijk van het licht en de gelukzaligheid van waar het eens is uitgegaan.

Amen

BD.3226

19 augustus 1944

“Zoek eerst het rijk Gods”

Zoek eerst het rijk Gods en u zult het aardse leven kunnen afleggen zonder zorgen over datgene wat het lichaam nodig heeft. Want dit alles zal u ten deel vallen zoals de Heer het heeft beloofd. Want slechts één ding is belangrijk: dat u zorgt voor het leven van de ziel. Dan zal God Zelf de zorg over uw lichaam en zijn behoeften overnemen. Maar zodra u het geloof in deze belofte verliest, zult u voor uzelf moeten zorgen. En daardoor raakt u in de vangnetten van de vijand, die zich inspant u nu deze zorgen als het belangrijkste voor te stellen en die u ervan af wil houden aan uw ziel te denken. En nu loopt u het gevaar materialistisch te worden, uw denken en handelen alleen in te stellen op het verkrijgen van de materie, in voortdurende zorg om het lichaam het rijk Gods te

verwaarlozen en uiteindelijk alleen nog puur aards voort te leven zonder rekening te houden met het heil van uw ziel.

Slechts één doel heeft God u voor uw leven op aarde gesteld, dat uw ziel zich positief ontwikkelt. En om dit doel te bereiken, zult u zich moeten losmaken van de materie. U zult niets mogen begeren dan dat wat voor uw ziel dienstig is. En u kunt zich ook in vol geloof van alle zorgen vrij maken, als u denkt aan de belofte van Christus, want Zijn Woord is waarheid. En zoekt u op de eerste plaats het rijk Gods, dan vervult u Zijn wil en dan zorgt God ook voor u. Het streven van de mensen geldt echter meestal de instandhouding van een goed leventje voor het lichaam, en wel in overdaad, zodat het geestelijk streven op de achtergrond raakt en er begrijpelijkerwijs geen geestelijke vooruitgang kan worden behaald. En dit is het gebrek aan vertrouwen op de Liefde van God die alles in stand houdt wat Hij heeft geschapen.

Met het geloof en het vertrouwen op de hulp van God kan de mens vrij van elke aardse zorg worden. Hij kan gemakkelijk en onbezorgd door het aardse leven gaan, zodra hij nu maar elke zorg aan zijn zielenheil besteedt, zodra hij heel bewust naar het geestelijke rijk streeft, zodra hij probeert in alles de wil van God te vervullen en dus tracht het rijk Gods te bereiken. Maar het geloof daarin is onder de mensen bijna niet meer te vinden. En daarom brengen ze voor zichzelf een leven vol van zorgen en moeiten teweeg. Ze laden zich een last op hun rug die God de Heer hun beloofd had te dragen als ze hun levenstaak nakomen, hun geestelijk welzijn voorrang geven boven het welzijn van het lichaam.

God onderhoudt de gehele schepping. Hij zorgt ononderbroken voor het bestaan ervan. En alles ontwikkelt zich naar Zijn wil. En evenzo geldt Zijn zorg het hoogst ontwikkelde schepsel, de mens, en zijn aards bestaan is net zo gewaarborgd als dat van de gehele schepping. Toch heeft God het afhankelijk gemaakt van de wil van de mens. Hij heeft hem een voorwaarde gesteld waarvan de vervulling hem een zorgeloos bestaan oplevert. Maar nemen de mensen deze voorwaarde niet in acht, dan hebben ze een moeilijk leven op aarde, omdat ze de zorg van God voor het lichaam kwijtraken.

Ter wille van de ziel is de mens het leven op aarde gegeven en dus moet de ziel als eerste worden bedeed. Haar moet worden toegevoerd wat ze nodig heeft voor haar geestelijke rijpheid en dit is alleen uit het geestelijke rijk te halen en te ontvangen. Daarom moeten steeds de gedachten van de mens op het geestelijke rijk zijn gericht, want het aardse rijk biedt de ziel niet de voeding die haar ontbreekt. Het aardse rijk vervult alleen de behoeften van het lichaam en deze moet de mens zich gelovig en vol vertrouwen door God laten schenken, zoals Hij het heeft beloofd. En hij moet des te meer naar het geestelijke rijk streven, dat

hem niet wordt geschonken, maar in overeenstemming met zijn verlangen geeft waar de ziel om vraagt.

Werp daarom alle zorgen op de Heer. Hij zal ze van u afnemen, hoe inniger u de vereniging met Hem nastreeft, hoe meer uw ziel zich losmaakt van het aardse en alleen gehecht is aan dat wat haar de vereniging met God oplevert. En in Zijn zorg zult u waarlijk geborgen zijn. Het zal u aan niets ontbreken, want Hij is vol van Liefde en Macht. Hij kan u bedenken en Hij zal u bedenken als u maar op Hem, op Zijn rijk aanstuurt.

Amen

BD.7153

25 juni 1958

Het bewust werken van de mens aan zijn ziel

Niets mag u ervan afhouden te werken aan uw ziel, want zij alleen bepaalt uw lot in de eeuwigheid. Niemand kan u deze arbeid uit handen nemen, niemand kan ze voor u verrichten. Daarom is ook elke dag waarin u niet een kleine vooruitgang hebt behaald voor uw ziel, verloren; en al is het maar een enkel werk van liefde dat u verricht, toch helpt het uw ziel om te rijpen. Elke dag die alleen uw eigenliefde bevredigd heeft, die alleen voor uw lichaam voordeel bracht, is een verloren dag. Want zodra de ziel gebrek moest lijden was zo'n dag vergeefs geleefd.

En toch zou u gemakkelijk vooruit kunnen gaan. Want er doen zich zo veel gelegenheden aan u voor waarin u zich kunt waarmaken, waarin u nu net dat werk aan uw ziel zou kunnen verrichten. Gelegenheden waarin u zichzelf zou moeten overwinnen en strijden tegen begeerten en ondeugden van allerlei aard. Gelegenheden waarin u vreugde kunt brengen door goed te doen, door vriendelijke woorden of door hulpverlening, die steeds voor uw ziel een geestelijk voordeel opleveren.

Steeds weer worden u gelegenheden geboden waarin u met uw God en Vader ook innige tweespraak zou kunnen houden, om daaruit zegen te verkrijgen voor uw ziel. Altijd weer kunt u het Woord van God aanhoren of lezen en door dit spreken van God een bijzondere hulp aan uw ziel ten deel laten vallen, omdat u nu de ziel geestelijk voedsel aanbiedt, waardoor ze in staat is zich verder te voltooien. En al zijn de dagen voor uw aardse gewin nog zo succesvol, een nog zo kleine goede daad heeft 'n veel grotere waarde, want die is een verrijking voor uw ziel die zij

voor eeuwig niet meer verliezen kan. Wat echter het lichaam ontvangt beklijft niet, het is maar geleend goed, dat het lichaam elke dag weer kan worden afgenomen.

En wederom kunt u ook uw ziel schade toebrengen door haar te belasten met zonden, wanneer uw levenswandel niet in orde is en u aan de reeds bestaande oerzonde nog vele andere zonden toevoegt, die alleen de ziel eenmaal moet verantwoorden omdat zij onvergankelijk is. Daarom moet u niet zo onnadenkend van de ene dag in de andere leven. U moet goed weten wat u doet en u moet er op letten meer acht te slaan op uw ziel dan op uw aardse lichaam. Want de ziel is uw eigenlijke ik, dat de weg over de aarde moet afleggen met het doel te rijpen, ten dienste van haar vervolmaking, die ze alleen op aarde bereiken kan. Maar dit stelt ook uw wil voorop, wat juist hierin bestaat, bewust te strijden tegen allerlei zwakheden en gebreken.

En als de mens nu volmaakt wil worden dan moet hij voor zichzelf ook kracht vragen naar Gods Wil te leven, dat wil zeggen: daden van liefde te verrichten. En deze kracht zal hem dan ook zeker geschonken worden. Hij moet een bewust leven leiden, steeds met het doel zijn nog onvolmaakt wezen tot volmaaktheid te brengen en dit naar beste vermogen te doen. Hij zal dan ook innerlijk worden aangespoord om in liefde te werken. Hij zal niet anders kunnen dan goede daden verrichten en zodoende zal hij ook dagelijks geestelijke vooruitgang kunnen boeken. En dan zal hij zich ook niet meer af laten houden door wereldse verleidingen.

Want zodra het hem eenmaal ernst is zijn doel te bereiken, tot volmaaktheid te komen, zal hij de arbeid aan zijn ziel altijd voorop stellen. En hij zal ook altijd geholpen worden door de geestelijke wezens die over zijn weg over de aarde waken. Die steeds weer zijn gedachten proberen te beïnvloeden, dat hij vanuit Gods wil denkt, spreekt en handelt. Het doel van zijn aardse leven is alleen het rijpen van zijn ziel, wat echter maar zelden wordt ingezien en daarom is het lot van de ziel vaak zo ellendig, evenwel door eigen schuld. Want steeds weer wordt het de mens voorgehouden waarom hij op aarde leeft. Wil hij niet geloven, dan moet zijn ziel er eens voor boeten, doordat zij de duisternis waarmee zij de aarde als mens heeft betreden met zich meeneemt in het rijk hierna.

Amen

BD.7215

25 november 1958

Verlokkingen van de wereld en overwinning

En wanneer u de vreugden van deze wereld begeert, bied dan weerstand en denk eraan dat dit een verzoeking van Mijn tegenstander is, die u al het mooie en bekoorlijke van deze wereld voor ogen houdt, om u uit het geestelijke gebied weg te lokken, waarin u al een rustplaats hebt gevonden.

Zolang u als mens op aarde vertoeft, zal de wereld indruk op u blijven maken. En deze indruk kan heel zwak zijn, maar ook nog zo sterk, dat u ten prooi valt aan de bekoringen; dat de verlokkingen zodanig zijn, dat u ze niet kunt weerstaan. En steeds zal dat het geval zijn, wanneer u de band met het geestelijke rijk lossert, wat bij ieder mens af en toe het geval is, ook wanneer hij van goede wil is.

En daarom maak Ik u erop attent, dat u er steeds acht op zult moeten slaan, wanneer de wereld u begint te lokken, dat dan het gevaar op de loer ligt dat u in de nabijheid komt van diegene die u alleen maar te gronde wil richten, al lijken de wereldse verlokkingen zo ongevaarlijk. En u kunt uzelf gemakkelijk voor de gek houden met de woorden dat het maar onschuldige genoegens zijn die geen gevaar betekenen voor uw geestelijk welzijn.

In het begin klopt dat ook, maar het ongevaarlijke maakt spoedig plaats voor een serieus gevaar, omdat de mens niet tevreden is met kleine onschuldige pleziertjes en de verlokkingen steeds groter worden, wanneer hij eenmaal heeft toegegeven en zichzelf bedroog. De stap is niet groot van de ene weg naar de andere, van de smalle weg naar de brede, die zoveel bekoringen biedt dat een mens daar zelden aan voorbij kan gaan. Daarom is het goed uw blikken niet eerst daarheen te laten dwalen, waar de weg splitst en steeds weer naar de brede weg leidt. Want deze voert omlaag en juist daarom vestigt hij de blik op vreugden en schoonheden aan de rand van de weg, opdat niemand merkt dat de weg neerwaarts gaat.

Maar de smalle wegen, die minder begaanbaar zijn en minder bekoorlijkheden hebben te bieden, leiden omhoog. En houdt de mens zijn blik steeds naar boven gericht, dan zal hij ook niet de onaantrekkelijkheid, de ongemakken en oneffenheden van de weg gewaar worden, maar er overheen worden gedragen door hulpvaardige leiders, zodat de klim ook moeiteloos kan worden afgelegd door degene die ernstig probeert de weg omhoog te gaan.

Tevens is het niet van lange duur dat u geniet of dat u zich ook moeite getroost op uw levensweg. En alle vreugden en wereldse genoegens wegen niet op tegen dat wat de mens daardoor inboet, wat hij verspeelt voor zijn leven hierna, dat hij onherroepelijk tegemoet gaat. Slechts kort is het aards bestaan van u allen, zelfs

wanneer u volgens uw begrippen een hoge ouderdom ten deel is gevallen. Want de eeuwigheid doet u inzien, dat het slechts een ogenblik is in deze eeuwigheid. En in dit "ogenblik" hebt u zelf ter wille van u ziel alleen maar een klein beetje af te zien van aardse vreugden en genietingen. En de hele eeuwigheid zal u gelukzaligheden schenken die onmetelijk zijn. En dat weet Mijn tegenstander en de vijand van uw zielen. En hij tracht het te verhinderen, doordat hij u lokt. Hij die u weer eeuwigheden ongelukkig maakt, wanneer u hem ter wille bent en zijn verleidingen niet weerstaat. En waar het verlangen naar aardse vreugden en genietingen nog sterk is, daar slaagt hij ook in zijn verleidingskunst. Hij heeft succes en leidt de zielen van de geestelijke weg af, wanneer ze deze al betreden hebben.

Daarom waarschuw Ik u zeer nadrukkelijk: "Laat u niet verblinden door de wereld en de vreugden ervan." Knoop het in uw oren, dat het de middelen zijn van Mijn tegenstander om u voor zich te winnen. Want de goederen en vreugden die uit Mijn rijk komen, die Ik Zelf u aanbied, zijn van een andere aard. Het zijn geestelijke goederen die u wel - als u in het lichaam woont - nog niet zo waardevol voorkomen, wier onmetelijke waarde u pas in het geestelijke rijk zult onderkennen. Maar dan zult u ook bovenmate gelukkig zijn, dat u ze bezit en dat u zoiets niet ter wille van waardeloze goederen en vreugden hebt vergooid.

En al is uw aards bestaan ook arm aan vreugden van wereldse aard, betreur het niet. Want des te rijker bent u, wanneer u eens in het rijk bent aangekomen dat werkelijk is, dat niet slechts schijngoederen vertoont, maar dat u onbepaalde, onvergankelijke gelukzaligheden schenkt. Dan zult u zich verheugen en deze vreugde zal een andere zijn dan u op aarde zou kunnen ervaren. Want de vreugden bereid Ik u Zelf; Ik, die u als Vader liefheb en die Mijn kinderen voor eeuwig gelukkig wil maken.

Amen

BD.8590

19 augustus 1963

God verlangt van de mensen alleen liefde

U wordt steeds weer door Mijn Liefde vastgepakt en omhoog getrokken, wanneer u maar geen weerstand biedt. Want Ik laat u niet in de diepte. Ik help u altijd, zodat u trede voor trede omhoog klimt, zodat u vanuit duistere gebieden in lichte hoogten komt. Ik help u zodat u kracht ontvangt, en ook de weg omhoog, de weg die opwaarts leidt en inspanning kost, met succes zult kunnen afleggen. Maar

steeds verlang Ik van u dat u elke weerstand opgeeft, dat u zich tot Mij wendt om hulp en bereid bent Mijn wil te vervullen. Dan zult u ook gegarandeerd uw doel kunnen bereiken, ten behoeve waarvan u op aarde vertoeft. U zult zich nog kunnen vervolmaken op deze aarde en met een hoge graad van licht het rijk hierna binnengaan, waar u dan een heerlijk lot wacht, dat eeuwig duurt. U zult Mijn wil moeten vervullen. En dit betekent, dat u een leven in liefde zult moeten leiden.

Ik verlang verder niets van u dan dat u opgaat in de liefde voor Mij en voor de naaste, omdat de liefde het grondbeginsel is, omdat de liefde de wet van de eeuwige ordening is, omdat Ik Zelf de Liefde ben en u uit deze Liefde bent voortgekomen. Wanneer u eenmaal het wezen van de liefde hebt doorgrond, zal het voor u begrijpelijk zijn waarom Ik verder niets dan liefde van u verlang. Want de liefde is alles. Ze is licht en kracht en gelukzaligheid. Zonder liefde blijft u verwijderd van Mij en slechts bij Mij alleen is gelukzaligheid. Alleen in verbinding met Mij zult u vol van kracht en licht kunnen zijn. Maar wijst u Mijn Liefde af, dan zult u ongelukkig zijn en blijven, tot u zelf uw wezen verandert en weer liefde wordt, zoals het was in het allereerste begin.

Alles waarmee u nu in het aardse leven wordt geconfronteerd, kan in u liefde doen opvlammen. Want u bent alleen om die reden op deze wereld gezet, dat u zich zult kunnen oefenen in werken van liefde. Steeds en overal zult u helpend bezig kunnen zijn tegenover uw medemensen. U zult kunnen dienen, en als dit gebeurt in onbaatzuchtige liefde, verandert u zelf uw wezen - dat aanvankelijk alleen de eigenliefde kent - in onzelfzuchtige liefde die wil geven en gelukkig maken. En u wordt zelf weer wat u was in het allereerste begin: van liefde doorstraalde wezens, vol van licht en kracht. U wordt Mijn kinderen die in liefde naar de Vader verlangen en nu onafgebroken ook liefdekracht zullen ontvangen.

Maar onbeperkt liefdelicht en liefdekracht in ontvangst te mogen nemen, betekent ook het helderste inzicht, alles weten en binnendringen in de diepste scheppingsgeheimen, in de diepste wijsheid en in Mijn heilsplan van eeuwigheid. Een van liefde doorstraalde mens kan op aarde al een omvangrijk weten in ontvangst nemen. En dit weten zal hem gelukkig stemmen en het zal zich verdiepen, hoe hoger de graad van zijn liefde stijgt. En de toegang tot het rijk hierna na zijn dood zal een gelukzaligheid in hem teweegbrengen, die voor u mensen onvoorstelbaar is. Want hij zal door het helderste licht omstraald zijn. Hij zal alle heerlijkheden mogen aanschouwen waarvan u mensen nooit zult kunnen dromen. En dit alles brengt alleen de liefde tot stand die u als mens zo weinig beoefent en die toch het enige is, dat u een eeuwig leven waarborgt in gelukzaligheid.

Ik verlang alleen liefde van u mensen, maar Ik help u ook zodat u in staat bent ze uit te oefenen, omdat Ik altijd bereid ben uw lot te verbeteren en omdat Ik u niet in de diepte, in de duisternis wil achterlaten, daar u toch in het allereerste begin als lichtwezens was geschapen. U koos in vrije wil zelf de duisternis, maar Ik ben onophoudelijk bezig u aan te sporen vrijwillig opwaarts te klimmen. En deze klim zult u alleen kunnen afleggen, wanneer u in liefde werkzaam bent, omdat u dan voortdurend kracht ontvangt om opwaarts te gaan, en omdat u dan ook inziet, waarom u over de aarde gaat en bewust uw doel nastreeft: de vereniging met Mij, die u onuitsprekelijk gelukkig maakt, maar die juist alleen door een leven in liefde in volledige onbaatzuchtigheid kan worden bereikt.

Doch u hoeft alleen ernstig te willen, en waarlijk, Ik zal u helpen dat u de wil tot daad zult laten worden. U zult altijd kracht ontvangen om uw wil uit te voeren en u zult steeds zo gestuurd en geleid worden, dat u steeds dichterbij het doel komt. Ik zal u Mijn wil te kennen geven en als u deze vervult, zult u ook in de liefde leven en dan ook verbonden zijn met Mij, die de Liefde Zelf ben. Maar de aaneensluiting met Mij is de hoogste gelukzaligheid en die blijft nu ook bestaan tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.7157

1 juli 1958

Leed als louteringsmiddel of liefde

Wat eraan bijdraagt de rijpheid van de ziel te bevorderen, zult u vaak als last of ongemak ondervinden. Want het zijn vaak middelen om de ziel te helpen zich te ontgiften, om haar zuiver en ontvankelijk voor licht te maken. Weliswaar bestaat er een buitengewoon doeltreffend middel, dat voor u mensen veel minder smartelijk is: werkzaam zijn in onbaatzuchtige naastenliefde, dan wordt de ziel zeer snel rijp. Ze verwerft steeds meer kracht en ze wordt in haar wezen door de liefde gelouterd en veranderd. Maar u mensen laat het meestal ontbreken aan de liefde. U hebt nog veel eigenliefde in u. U bent nog niet geheel onzelfzuchtig geworden in uw denken en handelen.

En daarom moet het ontgiften van de ziel door andere middelen gebeuren, zoals daar zijn leed en ziekte, zorgen en noden, die u dan ook bezwaren en uw gehele geloof opeisen opdat u er weer vanaf komt. Want in diep geloof zou u **Mij** al uw noden en lijden kunnen toevertrouwen. U zou ze aan Mij kunnen overlaten en er dan ook zeker van zijn dat Ik ze van u afneem. Maar dit diepe geloof is ook weer

pas het gevolg van de liefde. En zo blijft de liefde steeds het meest dringend. De liefde kan niet worden uitgeschakeld. De liefde is de ware en meest zekere manier om vrij te worden van ziekte en leed, van zorgen van allerlei aard.

Maar u weet wederom niet wat voor zegen er voor uw ziel uit voortvloeit, wanneer u mensen geduldig ook alles wat u bezwaart op u neemt, wanneer u alles gelaten draagt omwille van het rijp worden van uw ziel. Want geen ziel is al zo ver rijp geworden, dat ze bij haar heengaan helder is als kristal, zodat Mijn Liefdelicht haar nu onbelemmerd zou kunnen doorstralen. Aan iedere ziel kleven min of meer nog onzuiverheden en hoe meer ze deze dus nog op aarde kan kwijtraken, des te gelukkiger gaat ze het rijk hierna binnen en dan dankt ze Mij als haar God en Vader voor de tijd van beproeving op aarde, zelfs al was hij nog zo zwaar.

En elke dag in het aardse leven is toch alleen een gelegenheid zich waar te maken. Elke dag is voor de ziel de mogelijkheid geestelijke rijkdommen te verzamelen. En elke dag gaat voorbij, en de tijdspanne tot aan haar heengaan van de aarde wordt steeds korter. Hij duurt niet eeuwig, maar de toestand van de ziel, als die erg gebrekkig is, kan eeuwig duren. En zou u mensen al het leed dat u zult moeten verduren, steeds maar beschouwen als louteringsmiddel, als de voorwaarde voor een ontgiften van uw ziel van alle haar nog aanklevende zwakheden en fouten, dan zou u waarlijk het leed zegenen en u erover verheugen, omdat het u geestelijke vooruitgang brengt en omdat u eens ook zult inzien waarom het nodig was tijdens uw aards bestaan.

Elke dag moet u leren beschouwen als een trede op de ladder naar de volmaaktheid, die u echter ook zult moeten opklimmen om het doel te bereiken. Eens zult u beseffen hoe nutteloos die dagen waren dat u niets te verduren had, tenzij ze in beslag waren genomen door werkzaam te zijn in liefde. Dan zal ook de mate van leed minder worden. En er zou waarlijk niet zoveel nood en ellende in de wereld zijn, wanneer de liefde werd beoefend, wanneer de mensen hun best zouden doen, onbaatzuchtige werken van liefde te verrichten en daardoor de rijpheid van hun ziel te bevorderen op de meest natuurlijke manier. Maar wanneer u zult moeten lijden, wees daar dan dankbaar voor en streef er desondanks naar uw wezen tot liefde te vormen. Want uw leven op aarde is slechts kort, maar het is bepalend voor de gehele eeuwigheid.

Amen

BD.7184

7 augustus 1958

Smartelijke opvoedingsmiddelen

En het zal steeds beter tot u doordringen, hoe nodig u ondersteuning behoeft, die u aards geen mens kan verlenen. Want wat op u zal aanstormen zijn zo duidelijk inwerkingen van krachten waaraan alleen Ik paal en perk kan stellen, hetzij door de natuur veroorzaakt of ook door het noodlot gewilde gebeurtenissen, die niet door menselijke bijstand kunnen worden opgeheven, maar die over u, mensen, moeten komen, wil Ik u nog winnen voor het einde. Steeds vaker zult u horen over ongelukken en natuurrampen en zolang u daar zelf niet bij betrokken bent, gaan ze helaas te vaak aan u voorbij zonder u bijzonder geraakt te hebben. En toch zouden ze kunnen volstaan om ook u tot nadenken te brengen en u zou er zelf verschoond van kunnen blijven.

Maar vaak dwingt u Mij door deze onverschilligheid van u, over uzelf nood en ongeluk te laten komen op dezelfde manier, omdat Ik alleen dat ene zou willen bereiken, dat u Mij Zelf vraagt om hulp, dat u zich in de nood tot Mij wendt en leert inzien, dat er maar Een bestaat die u kan helpen en die het ook doet als u Hem daarom vraagt. Zolang het dagelijkse leven zonder bijzondere voorvallen verloopt, zolang is ook uw onverschilligheid ontstellend, zowel tegenover Mij alsook tegenover de nood van de medemensen. Wordt u echter zelf getroffen, dan pas wordt u wakker en wordt u zich van uzelf weer bewust. En toch zou de ene dag na de andere vreedzaam voor u kunnen verlopen bij de juiste instelling ten opzichte van Mij, wanneer u de verhouding van kind tot Vader zou aanknopen, die u van de voortdurende bescherming van de Vader verzekert.

Verwonder u daarom niet wanneer u mensen, steeds weer uit uw rust wordt opgeschrikt door gebeurtenissen van de vreemdste aard. Vraag u niet af waarom een God zo wreed kan zijn, weet dat u zelf veeleer door uw onverschilligheid en stijfkoppigheid Mij juist aanleiding geeft tot zulke middelen, die voor u wreed lijken en toch alleen voor uw bestwil moeten dienen. Wat voor u bijna onmogelijk is te geloven zal gebeuren en steeds weer zullen rampen op grote schaal mensenoffers eisen.

En wanneer u een dichtbij zijnd einde in aanmerking neemt, zal alles u ook duidelijk zijn. Maar hoe weinigen geloven aan dit einde en hoe groot is het aantal van hen, wier ongeloof Mij tot andere middelen dwingt om hen nog te redden vóór het einde. En zo moet u allen zich altijd voorbereiden op verrassingen die steeds alleen schrik en angst zullen veroorzaken, ze kunnen niet uitblijven, omdat Ik ook diegenen niet wil opgeven die nog geen band met Mij zijn aangegaan. En deze moeten hard worden aangepakt. Maar ook het zwaarste leed en de vreselijkste beleving kan voor hen tot zegen zijn, wanneer ze maar de weg naar

Mij inslaan, die Me dan ook bewijzen wil, opdat ze leren geloven in Mij en aan Mijn Liefde voor hen.

Amen

BD.7321

30 maart 1959

De Goddelijke kruisdrager - Jezus Christus

Breng al uw lasten en zorgen onder het kruis. Zodra u zich toevertrouwt aan de goddelijke Kruisdrager, zult u voelbaar van uw last bevrijd zijn. Want Hij zal u die helpen dragen of Hij zal de last van u afnemen en op de grote zondelast werpen waarvoor Hij aan het kruis is gestorven. U mensen maakt allen veel te weinig gebruik van dit grote voorrecht. U kwelt uzelf vaak lang en u kunt voor uzelf de last toch niet zelf verminderen, maar u gaat ook niet de weg naar Hem die u toch altijd Zijn hulp heeft beloofd, die u allen liefheeft en die niet wil dat u lijdt.

En Hij heeft tot u gezegd: "Kom allen tot Mij die uitgeput bent en onder lasten gebukt gaat, Ik wil u verkwikken". Steeds en steeds weer moet u aan deze woorden van Hem denken en dus naar Hem toegaan, uzelf aan Hem toevertrouwen in uw nood en dan berustend op Zijn hulp wachten. Want Hij zal u helpen, omdat Hij het u heeft beloofd en omdat Zijn beloften waarlijk ook worden vervuld. Hij kent al uw noden, maar Hij vraagt van u dat u naar Hem toe komt, dat u daardoor uw geloof aan Zijn Liefde en Macht laat zien.

Hij vraagt van u overgave in vol vertrouwen aan Hem. Hij wil het Zelf dat u Hem uw lasten oplegt. Hij wil ze voor u dragen om u ervan te bevrijden, want Hij kan dit doen, zodra u Hem erkent als de Verlosser Jezus Christus, die één is met de Vader, of ook: zodra u Jezus Christus erkent als uw God en Vader van eeuwigheid, die voor u over de aarde is gegaan in de mens Jezus, om u te verlossen. En elke last is altijd nog een teken van schuld, van onvolmaaktheid, die u dus ertoe moet aanzetten om onder Zijn kruis te gaan, omdat u daardoor uw geloof in Hem betuigt en Hij u dan met recht kan bevrijden van datgene wat u bezwaart of benauwt.

Elke last is voor u te dragen, wanneer u door Hem, de goddelijke Kruisdrager, wordt gesterkt, of dat Hij u helpt haar te dragen. Want u allen wordt opgelegd een klein kruisje te dragen, opdat u Jezus zult kunnen navolgen. En dit kleine kruisje zult u ook met berusting op u moeten nemen, want uw kracht om te weerstaan

wordt tengevolge daarvan gesterkt en u zult krachtige strijders worden tegen de vijand van uw ziel, krachtige strijders ook voor de Heer, aan wiens zijde u nu waarlijk niet zonder succes strijdt. Maar Hij zal het ook niet toelaten, dat het kruis u terneer drukt, dat het te zwaar op uw schouders rust, Hij zal steeds met Zijn sterke armen bereid zijn u te ondersteunen of het kruis op Zijn schouders te nemen, omdat Zijn Liefde vol zorg over u waakt dat u niet het slachtoffer wordt van diegene die u ten val wil brengen.

Denk daarom steeds aan de Woorden van Jezus: "Kom allen tot Mij die uitgeput bent en onder lasten gebukt gaat, Ik zal u verkwikken". U hoeft niet hopeloos te zijn en op te geven, u hoeft u alleen maar steeds tot Jezus Christus te wenden en u zonder beperking aan Hem toe te vertrouwen en Hij zal u horen. Hij zal u in vaderlijke Liefde tot Zich trekken en ziel en lichaam zullen krachtig gemaakt zijn door Zijn Liefde en Erbarmen, die steeds alleen maar tracht u gelukkig te maken.

Amen

BD.7228

12 december 1958

De weg tot onder het kruis

U mensen zult uw blik op het kruis moeten richten om de weg op aarde te gaan, beantwoordend aan het doel ervan, om altijd juist geleid te worden door Hem die aan het kruis Zijn Bloed heeft vergoten voor uw zonden. Jezus Christus Zelf wenkt u vanaf het kruis, want alleen onder Zijn kruis kan de zondelast worden gedragen, wil Hij ze ook voor u teniet hebben gedaan door Zijn dood. Alleen onder Zijn kruis zult u van uw zondelast vrij kunnen worden, wat zoveel wil zeggen als dat u het verlossingswerk zult moeten erkennen en dus ook de goddelijke Verlosser Zelf, in wie Gods Liefde het werk van erbarmen heeft volbracht, door te sterven voor de mensen en de oerschuld teniet te doen.

Van deze zonde kan geen mens vrij worden die niets van Jezus Christus wil weten, die de menswording van God in Jezus niet accepteert, die dus Jezus Christus niet erkent als Gods Zoon en Verlosser van de wereld. De mens moet weten en geloven dat een mens zich uit overgrote Liefde aan het kruis liet slaan voor zijn medemensen en dat in deze mens Jezus de eeuwige Liefde Zelf Zich had belichaamd, dat dus de Liefde voor de mensen stierf en deze Liefde was God Zelf. De eeuwige Liefde - God Zelf - daalde af naar de aarde, ging wonen in de mens Jezus, in wie zich een Lichtgeest bevond. En nu legde de mens Jezus een

onuitsprekelijk bittere lijdensweg af, die eindigde met Zijn smartelijke dood aan het kruis.

Zolang voor u mensen de menswording van God niet begrijpelijk is, zult u ook niet levend kunnen geloven in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk. Maar er moet ook liefde in uzelf zijn om een dergelijk weten te kunnen geloven, dat overeenstemt met de waarheid. En deze liefde te leven is inhoud geweest van de leer die de mens Jezus op aarde predikte. Zijn overgrote Liefde wilde voor u mensen lijden en sterven, om u te verlossen. Maar ook u zou zich moeten aansluiten bij Zijn leven in Liefde. U zou Hem moeten navolgen. U zou eveneens moeten streven naar een leven in liefde om dan deelachtig te kunnen worden aan het verlossingswerk.

Want pas door een leven in liefde wordt in u het weten over het werk van erbarmen tot een levende zekerheid, dat u verlost bent, wanneer u zelf dit zult willen en u zich overgeeft aan de goddelijke Verlosser Jezus Christus, wanneer u dus de weg inslaat tot onder Zijn kruis. Het geloof in Hem zal u ook naar Hem toe drijven. U zult God Zelf in Hem herkennen en Hem aanroepen om erbarmen en vergeving van uw schuld. U zult Hem vragen om genaden, die Hij voor u door Zijn dood aan het kruis heeft verworven. U zult weten dat u niet meer reddeloos aan de vijand bent overgeleverd, maar dat Een u van hem kan en wil vrijmaken, wanneer u zelf zich aan deze Ene toevertrouwt.

Maar wie aan het kruis voorbijgaat, wie niet in Hem gelooft en ook geen innerlijke band met Hem tot stand brengt, die is nog net zo ver van God verwijderd als bij zijn val in de diepte, ook wanneer hij de graad van ontwikkeling als mens heeft bereikt. Maar pas de vrije beslissing voor Jezus Christus is de beproeving van de wil die moet worden doorstaan en die hij als mens moet afleggen. En heeft hij geen enkele band met Jezus Christus, dan is zijn oerschuld nog niet van hem afgenomen, die hem ver wegdrong van Zijn God en Schepper, die in Jezus Christus als Vader herkend en erkend wil worden.

Hij heeft zijn blik nog niet naar het kruis toegewend. Voor hem is het kruis geen teken dat maant naar God terug te keren. Hij gelooft niet in het werk van verlossing en de oerschuld belast hem nog zodanig, dat hij een geheel duistere geest heeft en niets kan inzien, omdat zijn wil daartoe ontbreekt. Hij heeft echter, net als ieder ander mens, gelegenheid na te denken over de Mens, die Zich Zelf aan het kruis liet slaan voor Zijn medemensen. Want het weten daarover wordt ieder mens toegevoerd, maar de mens moet ook zelf zijn standpunt tegenover dit weten innemen. En zijn instelling nu beslist of hij verlost van de aarde gaat dan wel of hij nog eeuwigheden gekluisterd blijft wanneer hij deze aarde moet verlaten.

Maar tot aan zijn dood blijft hem tijd voor zijn verlossing, dat wil zeggen: voor de juiste instelling tegenover Jezus Christus en Zijn verlossingswerk. En tot aan zijn dood zal het kruis zichtbaar voor hem zijn. Steeds weer zal het in zijn gezichtsveld komen. Steeds weer zal het hem innerlijk naar het kruis drijven, wanneer hij zich niet zelf verweert en het kruis ontvlucht. Want Hij die aan het kruis is gestorven, lokt onophoudelijk de mensen naar Hem te komen onder Zijn kruis en daar de zondelast af te leggen, om vrij en verlost nu verder zijn weg te kunnen gaan en tenslotte door de poort het lichtrijk binnen te gaan, wanneer het uur van de dood voor hem is gekomen. Dan pas zal de mens opstaan tot leven. Zijn ziel zal verrijzen tot leven, ze zal de dood niet smaken, want ze is verlost van zonde en dood, van smarten en lijden. Ze is vrij geworden van haar schuld en keert nu voor eeuwig terug in haar Vaderhuis, want ze heeft de dood overwonnen, dus ook hem die eens schuld had aan haar val in de diepte.

Amen

BD.8453

30 maart 1963

Waarom is het noodzakelijk Jezus te erkennen?

Steeds dringender zult u, mensen moeten worden gewezen op de goddelijke Verlosser Jezus Christus, omdat de tijd ten einde loopt die uw ziel is toegekend om vrij te worden uit de vorm. U zult echter de volledige vrijheid niet kunnen verwerven, wanneer niet eerst de delging van uw oerschuld is geschied, die alleen door de erkenning van Jezus als Verlosser van de wereld verkregen kan worden.

Om vrij te worden van een schuld, moet ze worden ingezien als schuld en moet om de vergeving ervan bewust worden gebeden. En dat zult u mensen alleen bereiken, wanneer u in Jezus als Gods Zoon en aan Zijn verlossingswerk gelooft. Wanneer u zelf weet dat u de aanleiding van Zijn bittere lijden en sterven was, omdat u eens schuldig werd en eerst van uw schuld bevrijd zult moeten worden, voordat u weer in het rijk van licht en gelukzaligheid zult kunnen binnengaan.

Dat Jezus Zijn weg over de aarde, die eindigde met de dood aan het kruis, waarlijk is gegaan, wordt ook nog door veel mensen bestreden, daar - ter wille van het vrij geloven - er zich daar geen bewijzen voor laten leveren. Maar steeds weer zullen de mensen ervan in kennis worden gesteld, dat God Zelf Zijn Zoon naar de aarde zond, dat een door Hem in het leven geroepen Lichtwezen zich aanbood, als mens de weg over de aarde te gaan, om voor de grote schuld van de afval van weleer van veel wezens boete te doen.

Het wordt de mensen ook met redenen omkleed waar de afval in bestond en waarom de genoegdoening moest worden gegeven. De mensen worden helder en duidelijk in kennis gesteld van wat zich in het allereerste begin afspeelde in het rijk van de geesten, om het de mensen gemakkelijk te maken te geloven aan het verlossingswerk van Jezus.

En alle mensen zouden ook dit geloof kunnen verkrijgen wanneer ze zich maar door een leven in liefde gereed zouden maken, opdat de Geest uit God in hen zou kunnen werken. Doch juist daaraan mankeert het de mensen en dus wijzen ze alles af wat hun ook wordt verteld, op enkele mensen na die nu weer van hun kant hun best doen, de medemensen te wijzen op Jezus Christus, opdat dezen worden verlost uit hun toestand, waarin ze geraakt zijn juist door de oerschuld, die nog niet tenietgedaan, op hen drukt, dat de mens zich bewust tot die Ene wendt, die hem vrij kan maken voor alle eeuwigheid. Een zeer voorname gelegenheid laat hij voorbijgaan, wanneer hij zijn bestaan op aarde leeft zonder Jezus Christus, wanneer hij zich niet in gedachten verbindt met Hem in wie God Zelf Zich aan alle mensen en alle wezens voorstelbaar heeft gemaakt.

En het einde komt naderbij. Een eindeloos lange tijd van positieve ontwikkeling moest in het leven op aarde als mens ter afsluiting komen, maar dit aardse leven wordt niet meer benut op een zodanige manier, en zijn berouw zal eens heel smartelijk zijn, wanneer hij in het rijk hierna zal beseffen wat hij op aarde verzuimde. Want hij zal ook daar de weg naar Hem moeten vinden alvorens het licht om hem wordt. En de zondes Schuld zal zo lang op hem drukken tot hij Jezus heeft gebeden om vergeving. Doch dan heeft hij niet meer de mogelijkheid uit te groeien tot een "kind" Gods, wat hem op aarde wel mogelijk was.

Het is een volledig nieuwe geestelijke periode waar de ziel in binnengaat, wanneer ze verlost wordt door Hem, die haar oerschuld heeft goedge maakt aan het kruis. Dan is de duisternis van haar afgevallen waarin de ziel verbleef sinds haar afval van God. En het licht dat haar nu bestraalt, maakt haar buitengewoon gelukkig en zij herkent zichzelf nu ook als goddelijk wezen, omdat elke onvolmaaktheid van haar geweken is, zodra ze vrij is van zonde en de gevolgen ervan.

Dat God rechtvaardig moet handelen en dus genoegdoening eist vindt zijn oorzaak in Zijn volmaaktheid en de goddelijke ordeningswet. En zo moet ook de mens in het aardse leven boeten voor alles, wat hem als zonde, als overtreding tegen de goddelijke ordening belast, of dit in het rijk hierna doen.

Doch te boeten voor de grote oerzonde is hem noch op aarde, noch in het rijk hierna mogelijk, omdat deze schuld te groot was en een verzoening vereiste die

een mens nooit in staat zou zijn te volbrengen. Daarom heeft Jezus voor de mensen deze schuld op Zich genomen en ze door Zijn dood aan het kruis teniet gedaan. Maar Hij eist dat de mens ook zelf vrij wil worden van zijn schuld en zich dus bewust onder het kruis plaatst, bewust aan Hem de schuld overdraagt en om vergeving vraagt.

En is hem deze vergeving ten deel gevallen, zodat hij verlost is van deze grote oerschuld, dan heeft hij ook vergeving van alle andere zonden (gekregen) die hij in het leven op aarde heeft begaan. Want de mens Jezus stierf voor alle zonden, die begaan werden en worden in het verleden, het heden en de toekomst. Hij heeft alle zondeschuld uitgewist, doch om daarvan verlost te worden, moet bewust worden gevraagd, daar anders al het gevallen geestelijke ineens weer in zijn oertoestand zou zijn teruggeplaatst. Maar dan zou er geen voltooiing mogelijk zijn van de wezens tot zogeheten goden, waarvoor de vrije wil vereist is.

Wanneer echter een mens de goddelijke Verlosser Jezus Christus bewust erkent als Gods Zoon, in wie God Zelf Zich belichaamde, dan vertrouwt hij zich ook in alle deemoed aan Hem toe en vraagt Hem om hulp, daar hij alleen uit eigen kracht de tegenstander van God geen weerstand vermag te bieden en Jezus nodig heeft, die deze vijand heeft overwonnen, die Zijn tegenstander de koop prijs heeft betaald voor alle zielen die zich willen laten verlossen.

Het is en blijft een aangelegenheid van de vrije wil, vrij te worden van de grote schuld, van alle zonden die de mens in het vlees heeft begaan. Maar hij kan volledige vergeving vinden, hij kan vrij worden van elke schuld, omdat Eén die schuld op Zich heeft genomen uit liefde en barmhartigheid, omdat Hij onuitsprekelijk heeft geleden en de smartelijkste dood is gestorven om de mensen dat ontzettende lijden te besparen dat zij op zich hadden moeten nemen om een gerechtvaardigde verzoening tot stand te brengen.

U zult van elke schuld vrij kunnen worden, maar het ligt aan uzelf of u die onmetelijke genade aanneemt, of u zich laat verlossen, want daartoe wordt u niet gedwongen. En het verlossingswerk kan ook niet tegen uw wil een uitwerking op u hebben en u volledige vrijheid schenken die u niet begeert.

Daarom zult u er ook steeds alleen maar op gewezen kunnen worden, u tot de goddelijke Verlosser Jezus Christus te wenden. U zult steeds alleen maar kunnen worden aangespoord, niet aan Hem voorbij te gaan. Er zal u alleen naar waarheid opheldering kunnen worden verschaft over Jezus en Zijn verlossingswerk. Doch de weg naar het kruis zult u zelf moeten gaan in vrije wil. En u zult er waarlijk geen spijt van hebben, wanneer u diegenen aanhoort die u op uw weg ophouden om u als boden van God opheldering te verschaffen. Dan is uw gang over de

aarde geen nutteloze gang, want dan zult u heel zeker ook het doel bereiken, vrij van zonden binnen te gaan in het rijk van licht en gelukzaligheid.

Amen

BD.4654

31 mei 1949

Word als kinderen

“Word als kinderen”. Ik heb welbehagen in de stille, deemoedige kinderliefde die Mij vol vertrouwen tegemoet komt, die behoefte heeft aan de Liefde van de Vader en bij Hem beantwoording zoekt. “Word als kinderen”. Als u zich werkelijk als kinderen voelt en de weg naar de Vader inslaat, als u bij Hem uw toevlucht zoekt, gaat u de juiste verhouding aan waarin u hebt gestaan bij het allereerste begin en die u zelf verbrak uit eigen wil. Keert u nu weer terug naar de Vader, dan is de ban verbroken. U wordt weer vrije kinderen van God. U hebt de weg naar Mij teruggevonden en zult nu in Mijn nabijheid gelukkig kunnen zijn. U zult het levendig in u moeten voelen, dat Ik uw Vader ben, dat u Mijn kinderen bent die - uit Mijn Liefde voortgekomen - eeuwig Mijn Vaderliefde bezitten. U zult bij het denken aan Mij vrolijk en rustig moeten zijn, door elke nood en droefenis onaangeraakt moeten blijven, in het vaste geloof dat de Vader u beschermt tegen elk gevaar van lichaam en ziel.

Het werkelijke vertrouwen kenmerkt pas de verhouding van een kind tot de Vader. En zolang u Mij niet dit vertrouwen toont, staat u nog niet in de verhouding van kind tot Mij. Dan bent u nog ver van Mij verwijderd en Ik ben vreemd voor u en niet voortdurend aanwezig. Waar een hart zich voor Mij opent, zo het met Mij tweespraak houdt vanuit het verlangen Mij in zich op te nemen, Mij te horen en te voelen, daar is er geen kloof meer tussen het kind en de Vader. Het is bij Hem en de Vader is voortdurend bij Zijn kind. De Vader hoort elk verzoek, elke vraag, en Hij bedeeft het kind zoals het nuttig voor hem is. Streef dus in de eerste plaats naar het recht van het kindschap, dat uit de juiste verhouding tot Mij voortvloeit. Want als u Mijn ware kinderen bent, komen u ook veel rechten toe: dat de Vader steeds meteen voor Zijn kind zorgt, dat Hij het naar de voltooiing helpt, geestelijk en aards, dat Hij het onderricht en voedt met voedsel voor lichaam en ziel. U zult als Mijn ware kinderen alles van Mij kunnen verlangen. Ik zal u niets weigeren en u voortdurend gelukkig maken met gaven van Liefde, die Ik voor Mijn kinderen steeds gereedhoud.

“Word als kinderen”. Laat elke eigendunk achterwege en kom in alle deemoed met liefdevolle harten tot Mij en neem de overvloed van Mijn Liefde in ontvangst die Ik al Mijn schepselen wil schenken. Nog op aarde moet deze verhouding van kind tot de Vader tot stand worden gebracht, wilt u echte kinderen van God worden met alle rechten in de eeuwigheid. En als u zich eenmaal aan Mij heeft overgegeven als willoos kindje, dan laat Ik u nooit meer van Mij weggaan. Ik waak over u en belet al het kwade de toegang tot u, opdat u niet meer verloren zult kunnen gaan voor Mij of u aan Mijn tegenstander overlevert. Ik ben uw Vader van eeuwigheid en wacht alleen op het ogenblik waarop u in volledige kinderlijke liefde uw hart naar Mij opheft. Dan heb Ik u voor eeuwig teruggewonnen en bent u vrij. Want de Vader houdt Zijn kinderen niet onder dwang vast, zodra ze Hem in liefde onderdanig zijn, daar nu hun wil dezelfde is. En ze zullen alleen datgene willen wat Mijn wil is en kunnen nooit meer falen.

Amen

BD.7280

11 februari 1959

Voorwaarden voor het bereiken van het kinschap Gods

Ieder van u die het kinschap Gods wil bereiken, is de gang over de aarde beschoren, maar niet ieder van u bereikt het. Veeleer zijn het er maar weinige van wie de gang over de aarde zo succesvol is, dat ze van hier kunnen heengaan als ware kinderen die de Vader kan opnemen in Zijn rijk. Want er moet aan voorwaarden worden voldaan die voor de mensen wel te verwezenlijken zouden zijn, maar die toch teveel zelfoverwinning kosten om door alle mensen serieus te worden genomen.

Vereiste voor het bereiken van het kinschap Gods is een leven in liefde, dat een hoge graad van rijpheid als gevolg heeft. En tot zo een werkzaamheid in liefde zijn maar heel weinig mensen bereid. Maar het is niet iets dat onmogelijk is. Van God uit wordt niet iets geëist, wat voor de mens niet te vervullen zou zijn. Maar het kinschap Gods verzekert het wezen van een onmetelijk gelukkig bestaan in de onmiddellijke nabijheid van de Vader.

Wat dat betekent kan u niet volledig duidelijk worden gemaakt. Maar dit is een lot dat de hoogste gelukzaligheid belooft aan het wezen dat van een “schepsel” van God tot diens “kind” is geworden. Dan heeft God Zijn doel bereikt dat Hij bij het scheppen van ontelbare geestelijke wezens al had voorbereid en dat Hem Zelf eveneens onbegrensde gelukzaligheid bereidt. Maar dit doel te bereiken vereist

de vrije wil van ieder afzonderlijk wezen. En daarom zullen er op aarde ook maar zelden mensen zijn die dat doel zo ernstig nastreven en geheel in liefde opgaan gedurende hun levenswandel.

En toch zou ieder mens het kunnen bereiken. Want in de liefde te leven is niet zo moeilijk wanneer de mens daar maar de ernstige wil voor zou opbrengen. Maar de liefde moet ter wille van zichzelf worden beoefend, niet uit berekening, want dit laatste zou geen liefde zijn. De liefde moet in het hart worden ontstoken en nu door werkzaam te zijn in liefde steeds helderder opvlammen. Dan grijpt het vuur van de liefde snel om zich heen en pakt alles vast. Anders gezegd: wie eenmaal van binnen uit is gedreven om werkzaam te zijn in liefde, verslapt dan ook nooit, omdat elk werk van liefde een band is met de eeuwige Liefde en hem met steeds nieuwe kracht vervult, die hij wederom benut om werkzaam te zijn in liefde.

Maar de mens is te zeer vervuld van eigenliefde. En zolang hij deze niet de baas wordt, dus zichzelf overwint, blijft het steeds bij proberen, maar is het nooit een serieus streven de geboden van de liefde te vervullen. Maar alleen het begin zal overwinning kosten, want een liefdevol mens kan spoedig niet meer bekoord worden door wat hij zichzelf zou willen geven. Hij vindt zijn geluk veel meer in het werkzaam zijn in liefde voor de naaste dan in de vervulling van eigen wensen en begeerten. En deze graad moet worden bereikt, wil dan ook het bereiken van het kindschap Gods volgen, dat alleen zuivere onzelfzuchtige liefde vraagt die hem later een eindeloos diepe vreugde oplevert, zoals die door de Vader wordt bereid voor Zijn kind dat Hij boven alles liefheeft.

U zult wel allen Gods kinderen moeten worden. Maar de kinderen die meteen, weg van de aarde, in de armen van de Vader terugkeren, zullen aanspraak op het erfdeel van de Vader hebben. Zij zullen onmiddellijk Zijn Liefdekracht ontvangen en daarom ook rechtstreeks door Hem worden doorstraald, wat onbeperkte gelukzaligheid betekent. Alleen de gang over deze aarde levert de eens gevallen oergeesten het kindschap Gods op, ofschoon ook de andere zielen een gelukzaligheid te wachten staat in het geestelijke rijk, wanneer ze zich tot lichtwezens op aarde of ook in het hiernamaals hebben gevormd.

Maar de graad van licht van alle wezens is verschillend en de hoogste graad die op aarde kan worden bereikt is de graad van het kindschap Gods, die u allen zult moeten nastreven en die u ook zou kunnen bereiken met een goede wil en een innige band met de God en Schepper die uw Vader wil zijn. Want deze innige band zal u kracht opleveren om uzelf te overwinnen. En bent u geheel onzelfzuchtig geworden, dan zult u steeds alleen in liefde werkzaam zijn. U zult trachten gelukkig te maken en niet aan uzelf, maar steeds alleen aan de medemenselijke denken. En dan zal de graad van liefde zich verhogen en de aanwezigheid van God zal u verzekerd zijn, die er ook garant voor staat dat u de

Vader nabij bent. Want de Vader verlangt naar Zijn kinderen, die Hij een eeuwig leven in onbegrensde gelukzaligheid wil bereiden.

Amen

BD.7303

10 maart 1959

Ernstig verlangen naar vereniging met God

Neem Mij op in jullie hart, dat wil zeggen: wil oprecht met Mij verbonden zijn. Wie dit serieus wil, die neem Ik ook aan, en hij zal zich voor altijd met Mij verbinden, want hij heeft zijn eertijds van Mij afgekeerde wil veranderd, hij heeft zich weer bij Mij aangesloten, evenals hij zich eens van Mij losmaakte.

Het grootste kwaad in de wereld is, dat de mensen in een zekere onverschilligheid voortleven, onverschillig tegenover Mij, die ze misschien nog accepteren. Maar de samenhang met hun God en Schepper kennen of bevatten ze niet bij benadering, omdat zij niet met zichzelf in discussie treden. Meestal gaan ze hun aardse weg niet zonder weet van Mij, doch zonder dieper geloof, alleen uit onverschilligheid, behalve de mensen die Mij klaarblijkelijk weerstaan.

Maar Ik spreek van de onverschilligen, die in de meerderheid zijn, die allen naar buiten zouden beweren, in Mij te geloven, maar die zich toch in gedachten nauwelijks of helemaal niet met Mij bezighouden. Dezen dus hebben Mij nog niet in hun "harten" opgenomen, hun wil is nog niet serieus op de vereniging met Mij gericht, hoewel zij dit ook zouden ontkennen tegenover hun medemensen.

Ik ken echter de graad van het verlangen naar Mij, en Ik wil in jullie hart worden opgenomen. Ik wil, dat jullie gedachten zich met Mij bezighouden, dat het jullie aanspoort, de innige band met Mij tot stand te brengen, dat jullie dezelfde wil hebben, jullie weer met Mij te verenigen, van wie jullie je eertijds vrijwillig losmaakten.

Juist deze uitdrukkelijke wil kan een volledige verandering van jullie levenswandel en dus ook van jullie wezen bewerkstelligen, maar zonder de uitdrukkelijke wil zullen jullie het nooit tot de geringste verandering van jullie wezen brengen, omdat juist jullie onverschilligheid voor Mijn tegenstander de welkome gelegenheid is, tussen Mij en jullie in te gaan staan, en hij zijn invloed waarachtig met succes zal uitoefenen.

Want Ik kan jullie niet begeleiden, omdat jullie hart Mij nog niet serieus zoekt. En Ik kan daarom ook niet Mijn tegenstander verdringen, wanneer hij jullie vergezelt. Jullie zelf echter bezitten zonder Mij niet de kracht, jullie tegen hem te verweren. Jullie schikken je maar al te graag naar zijn plannen, omdat hij jullie daarvoor in ruil materiële goederen belooft. Maar hebben jullie de uitdrukkelijke hartenwens, dat Ik jullie nabij moge zijn, dan geldt jullie wil Mij, en dan kan Ik hem afweren en jullie ook werkelijk nabij zijn. Dan hebben jullie Mij in het hart opgenomen, en dan zijn jullie ook op de juiste weg naar Mij, oftewel, jullie zullen Mij dan voor eeuwig niet meer verliezen, wanneer Ik eenmaal bezit kon nemen van jullie hart, omdat jullie dit uitdrukkelijk zouden wensen. En jullie allen zouden over jullie diepste wil verantwoording moeten afleggen waarheen deze zich keert.

Jullie zouden je allemaal moeten afvragen, wat wel jullie grootste liefde is op aarde, of jullie nog de voorkeur geven aan wereldse zaken of dat jullie Mijn tegenwoordigheid alleen zo begerenswaardig is, dat jullie bereid zijn, al het andere op te geven om Mij nentwil. Zouden jullie dat laatste kunnen, dan zijn jullie waarlijk op de juiste weg, en jullie serieuze wil zal beloond worden, want jullie zullen nu geen tijd verspillen, die jullie in Mijn tegenwoordigheid kunnen doorbrengen, omdat jullie hart er steeds meer naar verlangt, Mij in zich op te kunnen nemen, en omdat een dergelijk verlangen altijd vervuld zal worden.

Want ook Ik verlang naar Mijn kinderen en wil, dat zij eenmaal weer naar Mij terugkeren, van waar ze zijn uitgegaan met een verkeerd gerichte wil, die ze daarom weer veranderen moeten, naar Mij toe, naar hun Vader van eeuwigheid.

Amen

BD.7367

19 mei 1959

Reiniging van het hart

In Mijn huis wil Ik alleen de heerschappij voeren en daarom moet u er tevoren alles uit hebben weggeruimd, als u Mij in uw hart wilt opnemen. Want dan mag er voor de ander (satan) geen plaats meer zijn, omdat Ik niet zijn kan waar hij nog vertoeft. Dat is wel een moeilijke opgave voor u om uw hart helemaal te reinigen, alle begeerten af te leggen, alle fouten en zwakheden te bestrijden en voor Mij het hart als woning in te richten, waar alles licht en helder is en Ik nu daarin kan wonen om u gelukkig te maken, nu al op aarde - en ook eens in de eeuwigheid.

Want Mijn aanwezigheid levert u deze gelukzaligheid op. Mijn tegenwoordigheid blijft niet zonder uitwerking. Mijn tegenwoordigheid betekent voor u toenemende rijpheid van de ziel, wijsheid en kracht, om te volbrengen wat voor u tevoren onmogelijk was. Wanneer Ik in u kan zijn, zult u zich ook niet meer eenzaam en verlaten voelen, dan weet u dat u aan het Hart van de Vader veilig geborgen bent, dat er geen gevaren meer voor u dreigen, dat Mijn tegenstander u niet meer in het nauw kan brengen en dat u steeds dichterbij uw voltooiing bent omdat nu de vereniging met Mij voor u zeker is, die alles voor u betekent.

Maar eerst moet u uw harten reinigen. U moet alles doen om diegene te verwijderen die u voor eeuwig graag zou willen bezitten, maar die uw verderf is. Maar Ik wil eveneens Mijn intrek bij u nemen en u voor altijd bezitten. Maar delen kan Ik niet met hem. Uw hart moet geheel en al Mijn eigendom zijn, en dat kan alleen maar wanneer uw liefde Mij geheel en al toebehoort en dat betekent zoveel als dat u niets anders meer zou willen begeren en bezitten dan Mij alleen.

Dus moet al het aardse verlangen gedood zijn. U mag niets meer verlangen dan alleen nog kinderen van uw Vader te zijn, om als kinderen met uw Vader om te kunnen gaan. En bij een innige omgang hoort ook een innige vereniging. Het kind moet in de nabijheid van de Vader zijn, de Vader moet bij Zijn kind zijn, dus intrek nemen in uw hart. U bent niet op de hoogte van de gelukzaligheid die het kind voelt, wanneer het zich geheel en al geborgen weet in de armen van de Vader, wanneer het geen vrees meer heeft, geen nood, geen tegenspoed en geen vervolging meer hoeft te vrezen, wanneer het de vrede in zichzelf heeft gevonden die alleen innige Vaderliefde het kind bereiden kan. En deze vrede kunt u allen bereiken wanneer het u er ernstig om te doen is, uw hart te zuiveren, opdat u Mij daarin kunt opnemen. Elke angst zal van u wijken. De onrust zal u verlaten. Zwakheden en lijden zult u niet kennen. In kracht en duidelijkheid zult u uw weg gaan omdat u niet meer alleen gaat, maar voortdurend begeleid door Mij uw aardse leven aflegt en dus ook uw vijand - Mijn tegenstander - u niet meer in het nauw kan brengen.

Hij vindt in u geen verborgen hoekje meer waar hij een schuilplaats zou kunnen vinden. Want in uw hart is het door Mijn aanwezigheid zo helder geworden, dat hij zich niet meer verbergen kan, want hij schuwt het licht en ontvlucht nog veel meer Mijn aanwezigheid. Wilt u dus de innerlijke vrede bereiken, laat dan alleen maar Mij Mijn intrek nemen in uw hart en reinig het van alles wat Mij de toegang nog zou kunnen beletten. En Ik wil u bij dit werk helpen, zodra Ik zie dat u vurig verlangt naar Mijn aanwezigheid. Dan wil Ik u de kracht schenken alles te ondernemen om uw hart naar waardigheid in orde te brengen, als woonplaats voor Mij en Ik wil daar vol vreugde intrekken en voor eeuwig bij u blijven. Want dan verlaat Ik nimmermeer Mijn kind dat zich eenmaal vrijwillig aan Mij heeft toegewijd.

Amen

Waar ga ik heen?

BD.8790

25 maart 1964

De onvergankelijkheid van de menselijke ziel

Dit ene mag u als heel zeker aannemen, dat een vergaan van u niet meer mogelijk is omdat Mijn Kracht eeuwig onverwoestbaar is en u toch de uitstraling van Mijzelf bent. En als u dat weet, dan zou u ook alles moeten doen om dit onvergankelijke ook een heerlijk lot te bereiden, want dit ligt alleen in uw macht en hangt van uw wil af. Want u bent wezenlijke schepselen die gevoelig zijn en daarom zowel kwellingen als ook zaligheden zullen ervaren, die echter verminderd en verhoogd kunnen worden, wat uw eigen zaak is tijdens uw leven op aarde.

Omdat u geen precieze kennis bezit over de toestand na uw lichamelijke dood, omdat u niet eens overtuigd bent van een voortleven van uw ziel, laat u het voornaamste in uw aardse leven achterwege en u denkt niet aan datgene wat verder leeft, uw ziel, die u dus in een zalige staat zou kunnen en moeten brengen als u aan het doel van uw leven op aarde zou willen beantwoorden. Het feit van een verder leven na de dood kan u niet bewezen worden, om u niet tot een gedwongen manier van leven aan te zetten. En toch zou u met de juiste wil uzelf de innerlijke overtuiging kunnen verschaffen dat u onvergankelijk bent, maar dat wel alleen als u in een God en Schepper gelooft, die alles liet ontstaan wat voor u is waar te nemen.

Want beschouwt u ieder afzonderlijk scheppingswerk nader vanuit een ontvankelijk gemoed, dan kunt u reeds daarin kleine wonderwerken ontdekken, die een uitermate wijze Scheppersmacht heeft laten ontstaan. En u zou ook vooral hun doelmatigheid inzien, die weer Zijn Liefde en Wijsheid aantoon. En zodoende moet u tot de conclusie komen dat er een volmaakte Godheid is uit wie alle scheppingswerken zijn voortgekomen. Er zijn aan de volmaaktheid zowel wat plaats als tijd betreft geen grenzen gesteld, dus zijn ook de voortbrengselen van de wil van de hoogst volmaakte macht van de Schepper om vorm te geven, in overeenstemming met Zijn goddelijke wet. Ze zullen ook onbegrensd zijn. Ze zullen niet ophouden te bestaan, wat echter altijd alleen de geestelijke

scheppingen betreft waartoe ook de ziel van de mens te rekenen is. Ook alle scheppingen zijn geestelijke substanties die alleen maar tijdelijk zichtbaar blijven, maar ook na hun ontbinding geestelijk verder bestaan, behalve dat door Mijn wil de uiterlijke vorm vergaat, juist om dat wat zich daarin bevindt vrij te geven.

En zo moet u ook uzelf - uw aardse lichaam - beschouwen als slechts een uiterlijke vorm die maar tijdelijk bestaat, die het geestelijke - uw eigenlijke ik - bevat, tot de dood dat uiterlijke omhulsel ontbindt en het geestelijke daarin, dat echter onvergankelijk is en blijft, vrij geeft.

Al in het aardse leven kunt u mensen gestage veranderingen bij de scheppingswerken waarnemen en nagaan. En steeds zal uit het ene het andere ontstaan, en alles wat u ziet heeft geestelijk leven in zich. Het bevat een partikeltje geestelijke substantie, dat zich gestadig vergroot en dus steeds grotere scheppingswerken bewoont, tot tenslotte al deze partikeltjes zich verzameld hebben in de menselijke ziel. Ze werden eens als een ik-bewust wezen door Mij geschapen en zijn daarom ook eeuwig onvergankelijk.

Als u mensen het overtuigd geloof aan de onsterfelijkheid van uw ziel, aan een voortleven na de dood zou kunnen verwerven, dan verandert u ook zeker uw levenswandel. Dan zult u uw ziel een draaglijk of zelfs een zalig lot willen bereiden en niet zonder verantwoording door het leven gaan. Maar de mensen zijn in de eindtijd totaal onverschillig. Wat ze niet weten wensen ze ook niet te kennen en ze nemen genoeg met wereldse prullaria. Ze schenken alleen aandacht aan wereldse zaken en streven niet naar geestelijke kennis. En dan kan de ziel zich na de dood van het lichaam alleen maar in een deerniswekkende toestand bevinden, en moet ze grote ellende doorstaan in het rijk hierna.

Deze kwellingen zou Ik u mensen graag willen besparen. Ik wil u steeds weer opheldering geven over uw onvergankelijkheid die alles verklaart wat u overkomt. Want Ik wil u ertoe brengen na te denken over vanwaar u komt en waarheen u gaat. En als u plotseling de aarde moet verlaten, als uw ziel onverwachts van uw lichaam wordt gescheiden, dan zal het nauwelijks tot haar doordringen dat zij het hiernamaals is binnengegaan, want zij bevindt zich alleen in een andere omgeving en weet niet dat ze overleden is. En haar geestestoestand zal des te meer verduisterd zijn, hoe minder verantwoordelijk ze haar leven leidde op aarde. Maar toch bestaat ze en ze kan voor eeuwig niet meer vergaan. De weg zal eindeloos zijn die zij dan nog moet gaan om slechts een beetje geestelijk verlicht te worden zodat ze een sprankje inzicht krijgt, al naar gelang haar houding in het rijk hierna tegenover het goddelijke gebod van de liefde, dat ook moet worden nagekomen in het hiernamaals, voordat haar een lichte verbetering en een klein beetje inzicht geschonken kan worden. Heeft zij echter

al op aarde het geloof in het voortbestaan van de ziel na de dood van het lichaam verworven, dan zal zij ook haar leven op aarde met meer verantwoordelijkheidsbesef leiden en haar weg omhoog in het rijk hierna kan sneller en gemakkelijker verlopen.

Amen

BD.7445

3 november 1959

Gedachten aan de dood zijn gunstig voor de ziel

Steeds weer wordt u aangemaand aan uw aardse einde te denken. Want u leeft alleen dan bewust op deze aarde, wanneer u denkt aan de tijd na de dood van uw lichaam, die u gedurende het aardse leven voor uzelf schept tot een gelukzalige staat of ook tot een toestand van nood en kwelling. Houdt u zich in gedachten vaak bezig met de dood, dan probeert u ook de bedoeling van uw aardse leven te doorgronden, omdat het u onbegrijpelijk voorkomt dat u alleen maar zou moeten bestaan voor de korte tijd op aarde die ook nog voor ieder mens van onbepaalde duur is.

En gevoelsmatig zult u al een voortbestaan van uw ziel moeten erkennen. Want uw ik, uw ziel, verweert zich tegen de gedachte van een totaal uitgewist zijn. Ze voelt het dat ze verder leeft. En de mens die eraan denkt dat zijn tijd in overeenstemming met de wil van God begrensd is, zal daarom toch in het bewustzijn van zijn verantwoordelijkheid op aarde leven. Daarom zijn zulke gedachten, dat u zich met de voor u eenmaal zekere dood bezighoudt, steeds alleen maar nuttig voor uw ziel. Want ze kunnen u alleen maar aansporen arbeid aan uw ziel te verrichten vanuit de innerlijke aandrang deze tot voltooiing te brengen zolang ze nog op aarde vertoeft. Want geen mens weet hoelang hem nog een leven op deze aarde is vergund.

Maar niet iedereen overdenkt zulke gedachten. Want hij die door de wereld wordt gelokt en gevangen gehouden, zal zulke gedachten steeds sterk afwijzen en op het leven willen veroveren wat ook maar mogelijk is. En dit zijn degenen die in het rijk hierna aankomen zonder enige geestelijke rijkdom, die hierboven arm en behoeftig worden aangetroffen in duisternis en algehele krachteloosheid. Voor dit lot zult u gewaarschuwd moeten worden. En u zult zeker proberen uw leven te veranderen, wanneer u zich meer met gedachten aan de dood bezighoudt.

Want u zult de dood in krachteloosheid en duisternis gevoelsmatig vrezen en tevoren al licht en kracht trachten te verwerven, omdat de Geest u van binnen hiertoe aanzet, zodra u maar korte tijd bereid bent Hem aan te horen, wat steeds door geestelijke gedachten wordt bevorderd. Want elke gedachte aan de dood en wat daarna komt is al een geestelijk gerichte gedachte die steeds een gunstige uitwerking zal hebben, wanneer de wil van de mens goed is. En dezen worden in het bijzonder aangesproken, omdat ze vaak een zwakke wil hebben, die door woorden of voorbeeld tot handelen moet worden gebracht.

Denk er vaak aan dat u zult moeten sterven. En denk eraan de toestand van uw ziel na de dood nog op deze aarde voor u te verbeteren. En u zult er alleen voordeel uit trekken voor uw ziel, want ze zal onwillekeurig haar best doen haar levenswandel juist - dat wil zeggen in de zin van God - te leiden, omdat ze de verantwoordelijkheid voelt. De mens kan wel de genade hebben een hoge leeftijd te bereiken, maar zijn aardse leven kan ook slechts heel kort duren, en steeds moet hij klaar zijn om het lichtrijk binnen te gaan.

Want hij kan ook in korte tijd rijp worden en vooruitgaan in zijn ontwikkeling. Maar daartoe moet hij ook de wil hebben en met een geestelijk gerichte blik zijn wandel over de aarde afleggen. En hij zal dan ook niet het uur van de dood hoeven te vrezen. Het zal alleen maar een verwisseling van zijn verblijfplaats betekenen, een verandering van de sfeer die nu de ziel opneemt in het rijk van het licht en de gelukzaligheid, waar ze leven zal en eeuwig geen dood meer hoeft te vrezen.

Amen

BD.4801

24 december 1949

Het zalige lot van de rijpe zielen en de toestand van onvolmaaktheid in het hiernamaals

Er zal u een zalig lot ten deel vallen in het huis van Mijn Vader. U zult er alles aantreffen wat u vreugde geeft als uw ziel zuiver is en vrij van aardse verlangens, als ze rijp is voor het geestelijke rijk. Maar waarin deze zaligheden bestaan, namelijk de vreugden voor een zuivere, vergeestelijkte ziel, dat kunt u mensen pas begrijpen wanneer uw streven op aarde al op geestelijke goederen is gericht - als de aarde met haar bezit niet meer in staat is u te bekoren. Het zijn geestelijke genietingen die de ziel verrukkelijke vreugden bereiden. Het zijn genietingen die

het gevoelen van de ziel net zo beroeren als aardse genietingen het lichaam, zodat zij dus bovenmate gelukkig is omdat zij geen enkel aards verlangen meer heeft.

Net zoals op aarde ervaart de ziel ook in het hiernamaals het schone en net zoals op de aarde kent zij ook het geluksgevoel, maar in een mate die met niets meer te vergelijken is. Want haar verlangen gaat direct uit naar een vermeerdering van geestelijke bezittingen en dit verlangen van de ziel wordt ook vervuld. Zij kan onvoorstelbare scheppingen aanschouwen en horen en zij scheidt daaruit gedurig wijsheid en kracht. Zij verkeert in de bekoorlijkste omgeving waar op de aarde niets mee te vergelijken is, omdat aardse scheppingen daarmee vergeleken maar arm en gebrekkig zijn. En daarom ontbreekt de mensen de kracht zich een voorstelling te maken van de wonderen van Gods liefde die Hij Zijn kinderen laat aanschouwen. En omdat ieder wezen met gelijkgezinde zielen verbinding heeft, wordt deze zaligheid aanmerkelijk verhoogd en het licht voortdurend sterker.

De toestand in het hiernamaals van de onvolkomen wezens kan wel beschreven worden omdat die niet veel anders is dan op de aarde, zodat die zielen zich vaak nog voor een lange tijd op aarde levend wanen. Zoals op aarde de mensen in de materie leven en niet kunnen begrijpen hoe geestelijk strevende mensen zich van de wereld terugtrekken en toch gelukkig zijn, zo leven de eersten ook in het geestelijke rijk met hetzelfde verlangen naar de materie, waaraan voor hen in zoverre voldaan wordt, dat de vervulling ervan hen zelf niet gelukkig kan maken tot zij na een lange tijd zich ervan los beginnen te maken als zij de waardeloosheid ervan inzien. Maar het geestelijke rijk van het licht met zijn bewoners is voor deze wezens gesloten, want dat is een andere wereld waarvoor zij nog geen begrip hebben. Zij zouden daarin ook niet kunnen bestaan, omdat de volheid van licht hen zou verteren.

Er bevinden zich echter altijd lichtwezens onder hen die zonder herkend te worden hen onderrichten en proberen hun wil te beïnvloeden, om zich los te maken van aardse begeerten en iets hogers na te streven om na een vaak heel lange tijd ook het lichtrijk te kunnen binnengaan. Er kunnen zielen met dezelfde graad van onvolmaaktheid in het hiernamaals komen die toch tijden van verschillende duur nodig hebben om tot rijpheid te komen, al naar gelang het vermogen van hun hart lief te hebben, die soms in het geestelijke rijk sneller veranderen dan op aarde. Maar er zijn er ook die een zeer lange tijd nodig hebben om hun gebreken en ondeugden af te leggen. Maar steeds zijn het voor deze onrijpe zielen heel bekende beelden die zij te zien krijgen, terwijl in het lichtrijk de ziel geheel onbekende dingen onder de ogen komen en het aanschouwen en horen onvermoede zaligheid teweegbrengt - en waar de wonderen geen einde nemen. Want de belofte van Jezus wordt vervuld: "Wat geen menselijk oog ooit heeft gezien en geen menselijk oor ooit heeft gehoord, dat heb Ik bereid voor hen die Mij liefhebben!"

Amen

BD.5318

16 februari 1952

De nood van de zielen in het hiernamaals - Voorspraak - Verandering van wil

De nood van de arme zielen in het hiernamaals is overgroot, want hun toestand is vaak ondraaglijk omdat dichte duisternis hen omgeeft en zij geen uitweg vinden. Hoe meer een ziel lijdt, des te eerder is het echter mogelijk dat zij tot zichzelf inkeert, over haar schuld nadenkt en naar hulp omziet, om welke reden zij dan ieder kleinste lichtstraaltje zal volgen waarvan zij redding voor zichzelf verwacht. Want pas dan kan zij tot het licht worden gebracht, als zij de duisternis tracht te ontvluchten. Tevoren zou zij niet in staat zijn onderrichtingen te begrijpen. Zij zou dan nog zo verward zijn dat, als zij onderwezen zou worden, iedere moeite aan haar besteed, vergeefs zou zijn.

De wil van iedere ziel kan door de lichtwezens worden gezien, en volgens die wil leiden zij de arme zielen die daarnaar verlangen tot het licht. Want die zielen zijn nu in een staat waarin hun hulp geboden kan worden, omdat ze bereid zijn hulp aan te nemen en er ook om smeken dat hun hulp geboden wordt.

Dan kan dus het werk van verlossing voor deze zielen beginnen, zelfs als zij uit de diepte komen. Want dan heeft de genade en liefde van Jezus ook in de diepte gewerkt op enkele zielen. En deze zielen nu redding te brengen is een uitermate dankbare taak, waartoe u mensen onuitsprekelijk veel kunt bijdragen door bewuste voorspraak en het door middel van gedachten onderrichten van hen die bij u om hulp komen. De arme zielen in het hiernamaals weten dat de mensen op aarde nog in het bezit zijn van levenskracht, die hun geheel ontbreekt. En daarom omringen zij deze mensen om kracht van hen te krijgen. Zij weten weliswaar niet in welke vorm die kracht tot hen komt, doch zij smeken de mensen om dat, wat hun ontbreekt, wat zij niet hebben, maar bij de mensen kunnen waarnemen.

Hun grote nood drijft hen steeds weer naar de mensen op de aarde toe, ofschoon zij vaak maar zwakke herinneringen hebben aan de kennis die zij op de aarde bezaten. Daarom is het onderrichten van deze zielen niet gemakkelijk, omdat met hun zwak denkvermogen rekening gehouden moet worden, en hun - naar de mate van hun schuld, hun staat van voltooing - ieder inzicht ontbreekt. Maar toch

verlangen zij sterk naar opheldering, en ze zijn geduldige toehoorders als hun uitleg wordt gegeven.

Er is een grote nood in het rijk hierna, die echter door u mensen verzacht kan worden als u bereid bent hen te helpen, als deze zielen uw medelijden opwekken en uw wil wordt aangespoord te helpen. Want liefderijke gedachten van u ondervinden zij reeds als een merkbare toevoer van kracht. En zij zullen daarom niet meer een mens verlaten die hen op zo'n manier helpt, dat hij in liefde aan hen denkt en om hulp smeekt bij Jezus Christus voor deze arme zielen.

De Goddelijke Verlosser is altijd bereid de zielen te helpen uit de diepte omhoog te komen, maar aan de wet van de liefde kan niet voorbij worden gegaan. En als de ziel zelf nog geen liefde kan opbrengen, neemt Hij met de liefdevolle voorspraak genoegen en Hij neemt deze aan als door de zielen zelf gedaan. En zij zullen door Zijn liefde en barmhartigheid verlossing vinden.

Oneindig veel kunnen de mensen eraan bijdragen zielen uit de duisternis te redden. Zij smeken u er allen om en zodra zij u vragen, zodra zij zich in uw gedachten invoegen, weet u dat hun hulp ten deel kan vallen. Dat zij reeds in een toestand zijn aanbeland waarin zij hulp willen hebben en nu ook de moeite van de kant der mensen niet meer tevergeefs is.

Help hen, red hen uit hun nood en draag zo bij tot de verlossing van die zielen die op aarde verzuimd hebben aan hun vervolmaking te werken. Die daarom in het hiernamaals in grote nood zijn, waaruit echter alleen de liefde van de mensen hen kan helpen.

Amen

BD.7309

15 maart 1959

Krachttoevoer in het hiernamaals vereist liefdevolle hulpvaardigheid

Ieder moet ernaar streven zich te vervolmaken zolang hij op deze aarde vertoeft. Want is hij eerst eenmaal in onvolmaakte toestand het rijk hierna binnengaan, dan zal hij heel wat minder kracht hebben dan op aarde. En hij zal vooralsnog kracht moeten verwerven door werken van liefde, maar dit vergt ook weer kracht, terwijl hij op aarde over de levenskracht beschikt die hij naar eigen wil kan gebruiken, dus ook voor werken van liefde.

Denk eraan dat steeds alleen maar werkzaam zijn in liefde uw volmaaktheid bewerkstelligt, dat uw ziel alleen maar rijp kan worden door werkzaam te zijn in liefde, het doet er niet toe, of op aarde of in het hiernamaals. Denk eraan dat u in elk geval daar kracht voor nodig hebt. U bent te beklagen wanneer u daarboven in een krachteloze toestand aankomt en nu op de hulp van de mensen op aarde of van de lichtwezens in het geestelijke rijk bent aangewezen om vooreerst weer wat kracht te krijgen. De mensen kunnen u deze toevoer van kracht doen toekomen door liefdevolle voorspraak, waarom u echter ook op aarde de liefde van de medemensen zou moeten verwerven, die u nu in hun voorbede insluiten opdat u kracht zult verkrijgen.

De lichtwezens zullen u ook te hulp komen, maar ze kunnen u niet willekeurig kracht toevoeren. U zult bereid moeten zijn met deze toevoer van kracht andere zielen te helpen in hun nood. En juist deze wil om liefde te geven moet zelf in u ontwaken. Pas dan zal de nodige kracht om werkzaam te zijn in liefde u toekomen. Wel is er veel nood, ook in het rijk hierna, maar wie op aarde aan de nood van de medemensen voorbij is gegaan, die zal ook in het hiernamaals daar weinig door worden getroffen, omdat de eigenliefde nog te groot is en hij alleen maar aan zijn eigen noodtoestand denkt. Daarom is het veel moeilijker tot een hogere graad van voltooiing te komen dan op aarde. En u mensen zou daarom niet onverschillig moeten zijn. Integendeel, u zou de tot uw beschikking staande levenskracht goed moeten gebruiken voor uw heil in het hiernamaals.

U zult waarlijk veel schatten kunnen verzamelen op aarde, wanneer u maar ijverig werken van onbaatzuchtige naastenliefde verricht. En u zult vol van kracht en licht binnengaan in het geestelijke rijk en dus uw geestelijke schatten meteen kunnen gebruiken als helper van de ongelukkige wezens die verzuimd hebben op aarde geestelijke rijkdommen te verzamelen en die daarom in uiterste nood zijn aangewezen op liefdevolle hulp. Want alleen de liefde kan hun hulp brengen, ofschoon de eigen wil eerst bereid moet zijn deze liefde aan te nemen en eveneens weer hun noodlijdende metgezellen te helpen, die evenals zij zelf verzuimden op aarde geestelijke schatten te verwerven.

De nood is groot in het rijk hierna. En wie daarvan op de hoogte is, wie gelooft wat hem aan berichten daarover toekomt, moet proberen nog op aarde tot rijpheid van zijn ziel te komen. En hij zal bij zijn binnengaan in het geestelijke rijk gelukkig zijn aan deze aanmaningen gevolg te hebben gegeven. Want hij zal nooit datgene kunnen inhalen wat voor hem op aarde met goede wil buitengewoon gemakkelijk mogelijk is. Hij zal ook nog wel tot licht en gelukzaligheid kunnen komen, maar het zal veel meer tijd en een zeer grote overwinning vragen om slechts weinig schreden verder te komen, terwijl het aardse leven daarentegen volop toereikend was om de hoogste graad - de graad

van het kindschap Gods - te kunnen bereiken. Maar in het rijk hierna is het hem niet meer mogelijk deze graad te bereiken. Leef daarom in de liefde. Doe alles om uw ziel tot voltooiing te brengen, nog op aarde, en eens zult u bovenmate gelukkig zijn en als ware helpers ook verlossingsarbeid kunnen verrichten in het hiernamaals bij diegenen, die uit eigen schuld in duisternis zijn gebleven en alleen met de grootste moeite tot licht en vrijheid kunnen geraken.

Amen

BD.8339

26 november 1962

Schemerlicht in het hiernamaals

En wanneer u slechts een klein licht kan worden ontstoken voordat u heengaat van deze wereld, zult u niet in de diepste duisternis binnen hoeven te gaan. En u zult de weg kunnen vinden. U zult ook andere zielen al in uw kleine lichtkring kunnen opnemen en hun eveneens helderheid verschaffen. En zo'n klein licht is: wanneer u gelooft in een God en Schepper en tot Hem bidt. Dan is uw weerstand gebroken en dan is het ook mogelijk u steeds helderder licht te laten aanstralen in het rijk hierna. En u zult dan ook Jezus niet afwijzen, wanneer van de kant van geestelijke lichtwezens u het weten over Hem wordt gebracht.

Want het helderste licht kan u pas aanstralen, wanneer u vrij bent geworden van alle schuld, wanneer u Hem erkent en Hem om verlossing en vergeving van uw schuld vraagt. Maar hoeveel mensen gaan van deze aarde heen zonder Hem gevonden te hebben. En ze kunnen dan ook niet in het lichtrijk worden opgenomen. Toch kunnen ze in de schemering verkeren wanneer juist het geloof in Mij aanwezig is, wanneer ze een God en Schepper niet helemaal ontkennen. Want dit laatste zou voor de ziel onvermijdelijk ook de diepste duisternis betekenen.

In schemerlicht te verkeren is weliswaar geen gelukzaligheid, maar niet hopeloos. De ziel zal gelijksoortige zielen herkennen en ook mogelijkheden hebben hulpvaardig te zijn en daardoor ook het licht in en om zich versterken. Want dat ze in Mij gelooft, doet haar ook aan Mij denken en om hulp vragen. En deze kan haar steeds alleen worden verleend in het rijk hierna, wanneer ze de raadgevingen aanneemt die haar van de kant van onbekende lichtwezens worden gegeven en die steeds alleen daarin bestaan tot Jezus Christus te roepen en lijdende zielen hulp te verlenen.

De weerstand zal ook niet meer zo groot zijn, omdat ze op aarde al de weerstand heeft opgegeven door haar geloof in Mij. Het is daarom uiterst belangrijk, de mensen nog op aarde Mijn Woord te brengen, dat hen onderricht en Mij Zelf dichterbij hen kan brengen. Want hun wil is vrij en ook het geloof in Mij moet hun vrijstaan en ze kunnen het alleen verkrijgen door werken van liefde.

Dus is de voortdurende aanmaning de geboden van de liefde tot God en de naaste te vervullen nodig. En wie aan deze aanmaningen gevolg geeft, die zal ook spoedig door zijn werkzaam zijn in liefde Mij herkennen en in Mij geloven. En deze graad moet hij minstens op aarde hebben bereikt, dan hoeft hij ook het uur van de dood niet te vrezen, ofschoon hij niet in de verblijfplaatsen van de gelukzaligen kan binnengaan. Maar hij neemt een klein lichtje mee naar de overkant, dat hem de weg verlicht en - in overstemming met zijn ook nu nog vrije wil - vergroot wordt, en zijn klim omhoog is verzekerd.

Maar waar niet het geringste licht kon worden ontstoken, daar is onherroepelijk ook de diepste duisternis het lot van een ziel die veel eerder nog dieper zal wegzinken dan de weg omhoog te nemen, hoewel ook in de duisternis soms lichten oplichten en de zielen naar buiten lokken. Doch slechts zelden wordt de hun aangeboden hulp aangenomen, wanneer die zielen niet veel voorspraak wordt geschonken, die zich als krachtstroom doet gevoelen en dan ook een ziel ertoe kan brengen dat ze verandert en naar licht verlangt.

Maar op aarde is er thans een toestand van diepste duisternis in de harten der mensen. Want het geloof in Mij is bij de mensheid verloren gegaan, omdat een vormgeloof - een kerkelijk geloof, dat niet levend is door de liefde - geen geloof kan worden genoemd en de mensen zelf er niet innerlijk van overtuigd zijn, dat er een God bestaat, voor wie ze zich eens moeten verantwoorden. Daarom is het rijk der duisternis uitermate dicht bevolkt en de aarde is omgeven door die zielen, die niet in staat zijn zich van hun vroegere omgeving los te maken en die in ongunstige zin inwerken op de mensen.

Opdat nu deze duisternis op de aarde nog wordt doorbroken, lichten overal kleine lichtjes op. Dat wil zeggen: overal tracht Ik Mijn Woord heen te leiden, dat de harten van de mensen moet verlichten, opdat het aantal wordt verkleind van diegenen, die hopeloos wegzinken in de diepte. Want het geestelijke rijk zal spoedig zijn poorten sluiten en geen van die zodanige duistere zielen meer opnemen. Want zodra het einde van de aarde is gekomen, vallen dezen het lot van de hernieuwde kluistering ten deel. De duisternis zal hun deel zijn, omdat ze het licht schuwen dat hun van boven werd aangeboden.

Amen

BD.5624

13 maart 1953

Gelukzalig lot en werkzaamheid in het geestelijke rijk

Een waarlijk gelukzalig lot wacht u, als u met geestelijke goederen rijk gezegend het rijk hierna binnengaat. U zult dan direct met taken kunnen beginnen die u zelf gelukkig maken. U zult een overvloed aan kracht ervaren en deze verder willen leiden, omdat u ook weet dat er wezens zijn die geheel krachteloos zijn en die u zult kunnen helpen. En uw wil zal zich op deze ongelukkige wezens richten. En nu begint uw eigenlijke werkzaamheid: gekluisterde, ongelukkige zielen te verlossen, doordat u hun het geestelijke goed dat u zelf bezit ter beschikking stelt, doordat u werkt met de schatten die u op aarde door een leven in liefde heeft verworven.

U bezit kracht in overvloed en u ziet de kwelling van de krachteloze zielen. Want u zijn de ogen geopend voor het lot van diegenen die in duisternis verkeren. U zult ze kunnen zien in hun ongelukkige toestand. U zult zich bij hen kunnen aansluiten, maar zonder door hen herkend te worden als behorend bij een andere sfeer. Uw wil om te helpen wordt alles overheersend in u. Met volharding en liefde probeert u deze zielen aan te sporen aan zichzelf te werken en de kracht daarvoor te verwerven door de liefde. Al de wil van een dergelijke ziel om de eveneens lijdende zielen bij te staan, zal hem kracht opleveren. En deze wil aan te sporen zal uw onophoudelijk streven zijn, omdat u hen anders niet zult kunnen helpen, wanneer hun wil zich daartegen verzet. Maar er stroomt u steeds nieuwe kracht toe en u laat zich daarom niet afhouden van uw verlossende arbeid.

U allen hebt nauwe banden met zielen die u zult kunnen bijstaan. En het maakt u gelukkig dat u zult kunnen uitdelen en daardoor steeds nieuwe kracht ontvangt. Dat u steeds door helder licht wordt omstraald en dat u het licht verder zult mogen doorgeven, waarheen uw liefde u aanspoort om hulp te bieden. Het eigenlijke werkzaam zijn is u mensen niet uit te leggen. Maar er is geen ziel passief, die in het licht staat en dus geestelijke rijkdom kan laten zien.

De aaneensluiting met wezens met dezelfde graad van licht vergroot hun kracht om te helpen. En gezamenlijk wijden ze zich nu aan hun verlossingswerk om ook moeilijke reddingen te verrichten, waarvoor de kracht van een enkele ziel nog niet toereikend is. Wat ze op aarde heeft verworven aan geestelijke goederen, neemt in het geestelijke rijk steeds meer toe. Want ze deelt ervan uit en ontvangt steeds meer, hoe meer ze geeft. Een omvangrijk weten vervult haar en weten is

licht. Daarom vreest ze ook de duisternis niet, omdat ze steeds licht kan uitstralen wanneer ze dat wil.

Maar voor de zielen der duisternis blijft de volheid van hun licht verborgen, tot ze zelf naar licht verlangen. Maar de lichtziel ziet alles. Voor haar is de duisternis geen gevaar en geen verschrikking. Alleen een medelijdende liefde vervult haar, wanneer ze de krachteloze zielen ziet die zichzelf niet uit hun ongelukkige toestand kunnen bevrijden. En waar liefde is, is ook redding.

Daarom wordt het licht onophoudelijk de duisternis binnengebracht en worden de zielen zolang bewerkt met liefde en geduld, tot ze zich proberen te veranderen, tot ze zelf willen dat ook zij licht ontvangen. Dan is het reddingswerk gelukt, want nu kan de ziel dat worden gebracht wat haar ontbreekt. De lichtziel kan uitdelen en ze zal des te gelukkiger zijn, hoe gewilliger haar hulp wordt aangenomen. Want ze leidt de zielen naar God, die voor Hem al zo lang verloren zijn als ze in de duisternis smachten.

Amen

BD.6312

15 juli 1955

Het weerzien in het hiernamaals

U mensen kunt er van overtuigd zijn dat er een weerzien is in het geestelijke rijk. Maar of een weerzien met uw geliefden u al is vergund direct na uw scheiden van deze aarde, hangt af van de graad van rijpheid waarin zowel uw eigen ziel alsook de zielen van uw geliefden zich bevinden. Want waar deze graad nog niet zo hoog is dat een geestelijk schouwen mogelijk is, moet deze eerst bereikt worden, wat ook nog lange tijden kan duren.

Pas bij een bepaalde graad van rijpheid is de ziel in staat geestelijke indrukken in zich op te nemen. Zij moet dus zelf in het licht staan om te kunnen herkennen wie haar nadert, ofschoon ook een ziel in een lagere graad van rijpheid zich omgeven weet door wezens, die zij echter niet kan herkennen zolang haar het geestelijke vermogen om te zien ontbreekt.

De zaligheid van de wezens bestaat echter nu daarin, dat ze hun hart kunnen uitstorten bij hen met wie ze op aarde nauwe banden hadden. En daarom zullen de zielen die zich reeds als gevolg van hun rijpheid in het licht bevinden altijd

dicht de hunnen kunnen naderen en wel, of om met gelijk rijpe wezens van gedachten te wisselen, of om de nog zwakke zielen te helpen hogerop te komen.

Dus zullen de rijpere zielen in staat zijn de zwakkere zielen te herkennen, maar niet omgekeerd, omdat de zwakke zielen moeten worden aangespoord te streven naar het licht, terwijl ze niet door bewijzen daartoe mogen worden gedwongen. Want het zou altijd een bewijs zijn als haar een lichtziel nadert, die zij herkent als iemand met wie ze op aarde verbonden is geweest.

En zo is dus de vreugde van het weerzien ook weer een genadegeschenk dat hoort bij het rijpe geestelijke, dat daar onuitsprekelijk gelukkig over is en nu van zijn kant alles doet om de nog onrijpe zielen evenzo te helpen dit geluk te bereiken. Deze zielen spannen zich op de meest liefdevolle wijze voor hen in en laten niet na hen voortdurend aan te sporen, maar altijd voor hen nog onherkenbaar omdat zij hen in gelijke omhulling en in het zelfde kleed naderen. Het verlangen naar zielen waar ze nauwe banden mee hadden trekt dezen ook aan en kan nog een enorme impuls zijn. En is het moment van herkenning aangebroken, dan zijn de zielen oneindig dankbaar en gelukkig.

Dan pas herkennen zij de zorg die naar hen is uitgegaan, en zij nemen nu op dezelfde manier de zorg op zich voor de zielen die nog in het duister smachten. Ze helpen ook hen weer om opwaarts te gaan, want iedere ziel verlangt naar hen met wie ze eens verbonden was op aarde.

Er is een weerzien, maar het tijdstip dat dit mogelijk is, bepaalt u zelf. Hebt u nu op aarde al dit zekere inzicht bereikt, dan zult u ook alles doen om die graad al minstens op aarde te bereiken die u het binnengaan in de lichtsferen toestaat. U zult dan ontvangen worden door hen van wie u houdt en die in staat zijn u direct terug te kennen, of, dat u zonder door hen herkend te worden zich met hen in verbinding kunt stellen, om dan reeds voor deze zielen met uw verlossingsarbeid te kunnen beginnen.

Zorg er in ieder geval voor dat u niet geheel zonder inzicht van de aarde heengaat. Zorg er voor dat u reeds de weg tot God in Jezus Christus gevonden heeft, dat u verlost door Hem kunt ingaan in het geestelijke rijk. Dan zal dat binnengaan u alleen al zaligheden schenken, die bestaan uit de vreugden van het weerzien.

Soms zult u echter lang moeten wachten, als u zelf die rijpheid niet bereikt op aarde. Want alles kan alleen in het kader van de wettelijke orde plaatsvinden en de vrijheid van uw wil moet ook in het geestelijke rijk geëerbiedigd worden, opdat u eens zalig zult worden.

Amen

BD.5449

26 juli 1952

"In Mijn Vaders huis zijn vele woningen"

In Mijn Vaders huis zijn vele woningen. Kunt u de zin van deze Woorden van Mij begrijpen? Dat Ik u inwoning beloof in het huis van Mijn Vader, u echter tegelijkertijd te verstaan wil geven, dat voor ieder van Mijn schepselen die woning bereid is die geschikt is om ieder afzonderlijk op te nemen - dat Ik u daarmee wil zeggen: wat u op aarde nog niet bereikt hebt, zult u in Mijn rijk nog kunnen nastreven, daar Ik ontelbare mogelijkheden heb uw voltooiing in het geestelijke rijk te bevorderen. Niet alleen de aarde staat Mij ten dienste, maar al Mijn scheppingen zijn verblijfplaatsen voor het nog onvolkomen geestelijke om rijper te worden, tot het uiteindelijk zover is in zijn ontwikkeling, dat het in hemelse gelukzaligheid bezit kan nemen van de heerlijkste geestelijke scheppingen. Want: "in het huis van Mijn Vader" is overal, in het bereik van Mijn oneindige Liefde, en steeds zal het zich daar ophouden, waar de Vader het een woning bereid heeft die overeenkomt met de graad van zijn liefde en zijn bekwaamheid om te besturen en te werken in het rijk dat het van Mij uit is toegewezen.

In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen. Geen wezen is zonder Vaderland. Het eeuwige Vaderland neemt alle zielen op, maar dit Vaderland is veelzijdig ingericht. Het kan de heerlijkste bloementuinen en de mooiste paleizen te zien geven. Het kan echter ook eindeloos verre, verlaten streken bevatten, waarvan het doortrekken ook eindeloze tijden vergt. Maar in die woeste streken splitsen zich ook wegen af die naar een land vol bloemen voeren. En het komt er alleen maar op aan of de reizigers acht slaan op deze wegen, of ze opletend speuren naar een uitweg uit de woestenij en deze uitweg ook betreden. Ieder wordt opgenomen in Mijn eeuwige Vaderland en ieder komt het toe een woonplaats in bezit te nemen. Hoe die er echter uit ziet hangt alleen van hun wil af.

En daarom zeg Ik: "in het huis van Mijn Vader zijn vele woningen". Want ieder mens, ieder wezen, bereidt ze voor zichzelf al naargelang de graad van zijn volmaaktheid. Maar al is deze woning van hem ook nog zo armoedig, ze kan door zijn wil en zijn arbeid waarlijk snel worden omgevormd en er kunnen de lieflijkste onderkomens ontstaan, als de ziel alleen maar het verlangen naar zoiets koestert en ijverig naar verwezenlijking streeft. Dan staan haar talloze helpers terzijde en scheppen en werken met haar en het kan een paradijselijke woonplaats

worden waar tevoren een verlaten en duistere streek was. Eens komt iedere ziel in haar ware Vaderland terug, maar zolang ze nog onvolmaakt is, zal ze zich ontheemd voelen, ofschoon ze het rijk al betreden heeft, waarvan ze eens is weggegaan. Maar Ik heb vele schoolgebouwen en de positieve ontwikkeling zal met zekerheid vorderen, ofschoon er vaak lange tijd voor nodig zal zijn. Eens zal ook de verloren zoon weer terugkeren en weer de woning betrekken die hij eens bezat, hij zal in het Vaderhuis vertoeven, waar alle kinderen om de Vader bijeen zijn gebracht. Hij zal liefdevol worden opgenomen door de eeuwige Liefde, die hem de plaats aanwijst naast Zich.

Doch eindeloze tijden zullen nog voorbijgaan tot al Mijn kinderen naar huis zijn teruggekeerd, tot ze in Mijn huis komen wonen, eindeloze tijden zullen nog voorbijgaan, maar geen van Mijn kinderen geef Ik op. De Liefde van de Vader trekt hen aan en deze Liefde zal geen van Mijn kinderen eeuwig kunnen weerstaan.

Amen

BD.7377

29 juni 1959

De band met God

In welke levenssituatie u zich nu ook bevindt, steeds bent u in staat de band met Mij tot stand te brengen. Want Ik zal steeds uw gedachten binnendringen. Ik zal steeds weer aan de deur van uw hart kloppen, hetzij van binnen of van buiten, dat u door spreken of lezen de weg naar Mij zult kunnen nemen, wanneer uw wil juist is, dat wil zeggen zich niet van Mij afkeert. En daarom kan geen mens zeggen dat hij niet zou zijn aangeraakt door Mijn hand, dat hij niet naar Mij is geleid, dat het hem aan genade heeft ontbroken, die Ik alle mensen heb beloofd.

Er zal geen mens kunnen zeggen dat Ik niet tegen hem zou hebben gesproken, dat hij nooit de gelegenheid zou hebben gehad Mij te leren kennen en hij bijgevolg niet ter verantwoording zal kunnen worden geroepen. Maar of de mensen hun oor openen, of ze Mijn stem in hun hart door laten dringen, of ze bereid zijn zich tot Mij Zelf te wenden, Mij aan te roepen om hulp, om verlichting van geest, om kracht en genade, dat laat Ik alleen aan hen over. Maar het is geheel onafhankelijk van hun levensomstandigheden of hun lot, daar er anders maar weinig mensen de gelukzaligheid zouden bereiken.

De weg naar Mij kunt u steeds nemen. Want Ik laat Me vinden door ieder die Mij zoekt. Ik loop iedereen in de weg. Ik blijf weliswaar vaak onopgemerkt, wanneer de mens nog te zeer in de macht van Mijn tegenstander is, maar toch laat Ik hem niet met rust en wend Ik Me tot hem, waar er zich maar een gelegenheid voordoet.

Maar uw wil is vrij en daarom kan Ik niets anders doen dan steeds weer op zo'n manier uw leven sturen, dat u gedrongen wordt zich om hulp te wenden tot die Ene, die machtiger is dan u. En bent u in deze Machtige gaan geloven, dan zult u Hem ook niet meer opgeven. Dan zal Hij u steeds dichter naar Zich toe trekken, hoe meer u zelf de band zoekt en dan bent u ook gewonnen voor de eeuwigheid.

En bent u innig met Mij verbonden, dan zult u ook in staat zijn Mijn stem te vernemen, wanneer u Mijn Woord hoort of leest en het als de stem van de Vader herkent. Dan is de band zegenrijk. Want wanneer de Vader kan spreken met Zijn kind, dan zal ook het kind de wil van de Vader vervullen en zo leven als het nodig is om voltooid, om rijp van ziel te worden.

Dan zal ook de mens zijn doel bereiken en zich nog op aarde voltooien. Hij zal als kind met zijn Vader aaneensluiting krijgen en bij zijn sterven binnen kunnen gaan in Mijn rijk, waar vrede is en geluk en gelukzaligheid. Het zal weer het rijk in bezit nemen dat zijn ware vaderland is. Het zal binnengaan in het vaderhuis. Het is teruggekeerd naar de Vader van wie het eens is weggegaan.

Amen
